

CARTEA JUDECĂTORILOR

CUVÂNT ÎNAINTE

oarte părut lucru easte cum că Samuil easte scriitoriul cărții aceștia, că, fiindcă el au priimit ocârmuirea neamului jidovesc, au vrut să se știe și istoriia judecătorilor carii mai înainte au fost. Cum că această carte easte foarte veachie, dintru aceasta cunoaște că dintr-însa multe sânt luate și puse în Psalmi și într-alte cărți canonicești. Așea sânt luate cuvintele, Psalm 67, stih 8: „Dumnezeule, când vei ieși înaintea norodului Tău”, din capul 5, precum și cuvintele acealea ale Psalm 96: „Munții s-au topit de fața Domnului”, din capul 13. Așea acealea, 2 Împăr. 11, 21: „Cine au bătut pre Avimeleh, fiiul lui Ierovoal”, din capul 9 sânt luate, ca să las alte multe.

Cartea aceasta cuprinde ceale ce norodului jidovesc s-au întâmplat mai înainte de ce au avut împărați, când ocârmuirea norodului era teocratică, adecă, când Dumnezeu era norodului israiltenesc împărat, Carele punea preste norod mai mari judecători, și aceia așea ocârmuia norodul, cât nici legi, nici bir și porție nu punea, nici seamnele împăraților nu purta, nici ca într-o moșie fiii după părinți nu urma, ci toate după legea lui Dumnezeu le isprăvea. În care vremi, zice S. Augustin, *De cetatea lui Dumnezeu*, cap 23: „Pre rând au urmat la ei și smereniile ostenealelor pentru păcatele lor, și fericirile mângăierilor pentru milostivirea lui Dumnezeu, și precum era păcatele norodului și mila lui Dumnezeu, pre rând au urmat norocirile și răutățile războaielor”. Că mai toți judecătorii, afară de puțini de la Dumnezeu, sânt dați norodului jidovesc au aleși, ca pre el din jugul și din robii vrăjmașilor să-l izbăvească și fieștecăruia să facă dreptate.

Ce zic unii împrotivă, din capul 18, stih 30, de idolul lui Miha, unde să ceteaște: „Și și-au rădicat șie chipul cel cioplit până la zioa mutării sale din pământul acela”, ca să areate cum că această carte au fost scrisă după robii celor zece neamuri, aceasta nimic nu face. Că, precum bărbații învățați iau aminte, în locul adus să grăiaște de robii aceaea, când sicriul legii s-au prins de filisteani supt Ili, preotul, și sicriul legii s-au mutat din Siloam, că, rădicându-să idolul, s-au rădicat și preotul lui, și în războiu cu mare mulțime de israilteani s-au prins, după cum să scrie în Psalmi 77, stih 60 [66]: „Și au lăpădat lăcașul Siloamului, lăcașul său întru care au lăcuit întru oameni și au dat în robie putearea lor”.

Iară pentru că întru această Carte a Judecătorilor să zice: „În zilele acealea nu era împărat în Israil”, nu urmează cum că au fost împărați în Israil când s-au scris acealea, ci cum că această robie s-au întâmplat mai înainte de ce Dumnezeu au pus împărați israilteanilor, de vreme ce aceastea să țân de cuvintele ceale mai dinainte. Ticălosul acela războiu și facerea împăraților pre vremea lui Samuil s-au întâmplat. Însă dintru aceasta dreaptă păreare să veade a fi de Samuil sau de alt proroc, când împărătea Saul, mai înainte de a să face împărat David, scrisă. Carea din capul 1, stih 21, să poate culeage. Că ievuseii încă nu era scoși din orașul Ierusalim când s-au scris această carte, iar pre aceia David i-au scos, 2 Împăr. 5. Și această păreare mult să uneaște cu părearea cea priimită la jidovi, carii zic că Samuil au scris această carte.

CAP 1

Povățuind Iuda cu fratele său Simeon, multe cetăți se iau de la păgâni; Godoniil ia muiare pre Asha, fata lui Halev, și i să adaogă izvoarele apelor; hananeii să țin supuși.

1. i au fost după moartea lui Iisus, au întreat fiii lui Israil pre Domnul, zicând: „Cine să va sui cu noi asupra hananeilor și va fi povățuitoriu oastei, ca să dea războiu împotriva lor?”

2. Și au zis Domnul: „Iuda să va sui, iată, am dat pământul în mâna lui”.

3. Și au zis Iuda către Simeon, fratele său: „Suie-te cu mine în soarta mea și vom da războiu asupra hananeilor, și voi merge și eu cu tine în soarta ta”. Și au mers cu el Simeon.

4. Și s-au suit Iuda, și au dat Domnul pre hananeu și pre ferezeu în mâinile lor; și au bătut dintră ei în Vezec zece mii de bărbați.

5. Și au aflat pre Adonivezec în Vezec, și au dat războiu asupra lui, și au bătut pre hananeu și pre ferezeu.

6. Și au fugit Adonivezec, și au alergat după el și l-au prins, și i-au tăiat deagetele mâinilor lui și deagetele picioarelor lui.

7. Și au zis Adonivezec: „Șeaptezeci de împărați, cu vârvurile mâinilor sale și cu vârvurile picioarelor sale tăiate, aduna fârmiturile supt masa mea, deci precum am făcut eu, așa mi-au răsplătit mie Dumnezeu”. Și l-au adus pre el în Ierusalim și au murit acolo.

8. Că făcuse fiii lui Iuda războiu asupra Ierusalimului și l-au luat și l-au bătut cu ascuțitul sabiei, și cetatea o au ars cu foc.

9. Și, după aceasta, s-au pogorât fiii lui Iuda să facă războiu asupra hananeului, carele lăcuia muntele, și cea de către răsărit și cea de către câmpie.

10. Și au mers Iuda asupra hananeului, carele lăcuia în Hevron, și au ieșit Hevron împotriva; iară numele Hevronului mai înainte era Cariotar Vocsefer, și au bătut pre Sesi și pre Ahiman și pre Tolmi, rămășițele lui Enac.

11. Și s-au suit de acolo asupra celor ce lăcuia în Davir; iară numele Davirului mai întâiu era Cariat-Sefer, Cetatea Cărturarilor.

12. Și au zis Halev: „Cine va bate Cetatea Cărturarilor și o va lua, voi da lui muiare pre Asha, fata mea”.

13. Și o au luat Gotoniil, feciorul cel mai tânăr a lui Chenez, fratelui lui Halev, și Halev i-au dat lui muiare pre Asha, fata sa.

14. Și au fost când mergea ea, o au îndemnat Gotoniil să ceară de la tatăl său țarină, și cârtea ea și striga de pre asin: „În pământul răsăritului m-ai dat pre mine”. Și au zis Halev: „Ce-ți este ție?”

15. Iară Asha au zis lui: „Dă-mi, dară, blagoslovenie, că în pământul răsăritului m-ai dat pre mine, și mă rog să-mi dai mie și izvoarele

apelor”. Și i-au dat ei Halev, după inima ei, izvoarele apelor ceale de sus și ceale de jos.

16. Și fiii lui Iotor Chineului, socrului lui Moisi, s-au suit din Cetatea Finichilor cu fiii lui Iuda la pustia cea despre răsăritul lui Iuda, carea este la pogorârea Aradului, și au mers și au lăcuit cu norodul.

17. Și au mers Iuda cu Simeon, fratele său, și au bătut pre hananeu cel ce lăcuia în Sefet, și au anatemisit pre ea și o au pierdut pre ea, și au chemat numele cetății Piiardere.

18. Și au moștenit Iuda Gaza, și hotarale ei, și Acaronul, și hotarale lui, și Azotul, și ceale de primpregiurul lui.

19. Și era Domnul cu Iuda, și au moștenit muntele, că nu au putut să piarză pre cei ce lăcuia valea, că Rihav osăbea întră ei, și cară ferecate era la ei.

20. Și au dat lui Halev Hevronul,* precum au zis Moisi, și au moștenit de acolo trei cetăți ale fiilor lui Enac, și au omorât acolo pre cei trei feciori a lui Enac.

21. Și pre ievuzeul, carele lăcuia în Ierusalim, nu l-au scos fiii lui Veniamin, și au lăcuit ievuzeul împreună cu fiii lui Veniamin în Ierusalim, până în zioa aceasta.

22. Și s-au suit și fiii lui Iosif în Vetil și Domnul au fost cu ei.

23. Și au încungiurat și au surpat Vetilul, iară numele cetății mai înainte era Luza.

24. Și străjile, văzind pre un om ieșind din cetate, l-au prins și au zis către el: „Arată-ne noao pre unde să înțrăm în cetate și vom face cu tine milă”.

25. Și le-au arătat lor pre unde să între în cetate, și au bătut cetatea cu ascuțitul sabiei; iară pre omul acela și pre rudeniile lui i-au slobozit.

26. Și au mers omul acela în pământul Hetin și au zidit acolo cetate, și au chemat numele ei Luza, acesta este numele ei până în zioa aceasta.

27. Și Manasi nu au tăiat Vetsanul, aceasta este Cetatea Schitilor, nici pre featele ei, nici ceale de primpregiurul ei, nici Ectanac, nici pre featele ei.

28. Nici pre cei ce lăcuiesc în Dora, nici pre featele ei, nici pre cei ce lăcuiesc în Valaca, nici ceale de primpregiurul ei, nici pre featele ei.

29. Nici pre cei ce lăcuiesc în Maghedona, nici ceale de primpregiurul ei, nici pre featele ei, nici pre cei ce lăcuia în Evlaama, nici ceale de primpregiurul ei, nici pre featele ei, și au început hananeu a lăcui în pământul acesta.

30. Și au fost după ce s-au întărit Israil, și au supus pre hananeu supt dare, nu l-au pierdut pre el de tot.

*Nume.
14, 24
Iisus Na.
15, 14

31. Nici Efraim nu au pierdut pre hananeul, carele lăcuia în Gazer, și au lăcuit hananeul în mijlocul lui în Gazer, și s-au făcut lui supt bir.

32. Nici Zavulon nu au pierdut pre cei ce lăcuia în Chedron, nici pre cei ce lăcuia în Naalol, și au lăcuit hananeul în mijlocul lui, și s-au făcut lui supt bir.

33. Nici Asir nu au pierdut pre cei ce lăcuia în Acho, și s-au făcut lui supt bir, nici pre cei ce lăcuia în Dor, nici pre cei ce lăcuia în Sidon, nici pre cei ce lăcuia în Dalaf, nici pre cei din Ashaziv și din Elva și din Afeac și din Roov.

34. Și au lăcuit Asir în mijlocul hananeului carele lăcuia pre pământul acela, că nu au putut să-i piiază pre ei.

35. Și nici Neftalim nu au pierdut pre cei ce lăcuia în Vetsamis, și pre cei ce lăcuia în Vetanah, și au lăcuit Neftalim în mijlocul hananeului, carele lăcuia în pământul acela, iară cei ce lăcuia în Vetsamos și în Vetenet s-au făcut lui supt bir.

36. Și au năcăjit amoreul pre fiii lui Dan în munte, că nu i-au lăsat pre ei să pogoară la vale.

37. Și au început amoreul a lăcui în muntele Mirsinon, unde sânt urși și vulpi, în Mirsinon și în Talavin, și s-au îngreoiat mâna casii lui Iosif asupra amoreului, și s-au făcut lui supt bir.

38. Și hotarul amoreului au fost de la suirea Acrivinului, de la piază și în sus.

CAP 2

Îngerul lui Dumnezeu pomenește facerile de bine, care, auzindu-le, plânge norodul, însă după moartea lui Iisus Navi și a celor de pre vreama lui, de multe ori izbăvindu-să Israil, pururea în mari reale au căzut.

1. i s-au suit îngerul Domnului din Galgala la locul plângerii și la Vetil, și la casa lui Israil, și au zis cătră ei: „Aceasta zice Domnul: «V-am scos pre voi din Egipt și v-am băgat în pământul care M-am jurat părinților voștri să-l dau voao, și am zis că nu voiu strica legătura Mea, carea am făcut cu voi până în veaci.

2. Iară și voi să nu faceți legătură cu cei ce sed pre pământul acesta, nici dumnezăilor lor să nu vă închinați,* ci ceale cioplite ale lor să le stricați, jertvenicile lor să le surpați, și nu ați ascultat glasul Mieu, căci ați făcut aceste.

3. Și Eu am zis: Nu voiu adaoge a muta lăcașul norodului, care am zis să-l scoți afară; nu voiu goni pre el de la fața voastră, ca să vă fie voao de năcaz și dumnezăii lor să vă fie de sminteală»”.

4. Și au fost după ce au grăit îngerul Domnului cuvintele acesteă cătră toți fiii lui Israil, și-au rădicat norodul glasul său și au plâns.

5. Pentru aceea, au numit numele locului acela Plânsuri, și au jertvit acolo Domnului.

6.* Și au slobozit Iisus norodul și s-au dus fiii lui Israil fieștecarele la moștenirea sa, ca să moștenească pământul.

*Isus N.
24, 28

7. Și au slujit norodul Domnului în toate zilele lui Iisus și în toate zilele bătrânilor, carii lungă vreamă au trăit după Iisus, și au fost cunoscut toate lucrurile ceale mari ale Domnului, care le-au fost făcut cu Israil.

8. Și au murit Iisus, fiul lui Navi, robul Domnului, de o sută și zece de ani.

9. Și l-au îngropat în hotarul moștenirii sale, în Tamnatares, în muntele lui Efraim, de cătră miiazănoaptea muntelui Gaas.

10. Și tot neamul acela s-au adaos la părinții lor, și s-au sculat alt neam după ei, care nu au cunoscut pre Domnul și lucrurile care le-au făcut Domnul cu Israil.

11. Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului și au slujit lui Vaalim.

12. Și au părăsât pre Domnul Dumnezeuul părinților săi, Cel ce i-au scos pre ei din pământul Egiptului, și au mers după dumnezăi străini, a neamurilor celor dimpregiur lor, și s-au închinat lor, și au mâniiat pre Domnul.

13. Și L-au părăsit și au slujit lui Vaal și astartelor.

14. Și s-au mâniiat cu iuțime Domnul asupra lui Israil, și i-au dat pre ei în mâna prădătorilor, carii i-au prins pre ei și i-au vândut vrăjmașilor lor primpregiur, și nu au putut sta împotriva vrăjmașilor săi, întru toate în carele mergea.

15. Ci oriunde au vrut să meargă, mâna Domnului era preste ei spre rău, precum au grăit Domnul, și precum s-au jurat lor Domnul, și i-au năcăjit pre ei foarte.

16. Și au rădicat Domnul judecători, și i-au mântuit pre ei Domnul din mâna celor ce-i prăda pre ei.

17. Și nici de judecătorii lor nu au ascultat, ci au curvit după alți dumnezăi și s-au închinat lor, și au mâniiat pre Domnul, și s-au abătut curând din calea pre carea au umblat părinții lor ascultând poruncile Domnului, iară ei nu au făcut așa.

18. Și când le-au rădicat lor Domnul judecători, era Domnul cu judecatoriul și-i mântuia pre ei din mâna vrăjmașilor lor în toate zilele judecatoriului, că să făcea milă Domnului de suspinul lor cel de cătră fața celor ce-i încungiura și îi năcăjia pre ei.

19. Și au fost după ce murea judecatoriul, să întorcea și cu mult făcea mai mari reale decât părinții lor mergând după dumnezăi străini, slujindu-le lor și închinându-să lor, nu au părăsât izvodirile sale și căile sale ceale năsâlnice.

20. Și s-au mâniiat cu iuțime Domnul asu-

*Nume.
33, 52
2 Leage
7, 5

pra lui Israil, și au zis: „Pentru că au părăsit neamul acesta legătura Mea, carea o am poruncit părinților lor, și nu au ascultat de glasul Mieui,

21. Și Eu nu voiu mai adaoge a piiiarde om de la fața lor dintră neamuri, care le-au lăsat Iisus, fiiul lui Navi.

22. Și le-au lăsat ca să ispitească cu eale pre Israil, oare păzi-vor calea Domnului, ca să umble pre ea, precum au păzit părinții lor, au ba?”

23. Și au lăsat Domnul neamurile acestea și le-au pierdut pre eale curând, nici le-au dat pre eale în mâna lui Iisus.

CAP 3

Israil să însoțească cu neamurile pre care Dumnezeu le-au lăsat, ca să ispitească cu dânsule pre Israil, pentru aceea, de multe ori prin împărați străini să năcăjească, dară, întorcându-să, prin Gotoniil, Aod și Samgar să mântuiaște.

1. i pre neamurile acestea le-au lăsat Domnul ca să ispitească cu dânsule pre Israil, și pre toți cei ce nu au cunoscut războaiele Hanaanului.

2. Și ca să înveață pre neamurile fiilor lui Israil războiu, pre cei ce nu au cunoscut ceale mai înainte de sine:

3. Cinci stăpâniri ale celor străini de neam, și pre tot hananeul și pre sidoniul și pre eveul cel ce lăcuiaște Livanul, de la muntele lui Vaal Ermon până la Lavoemat.

4. Și i-au lăsat, ca să ispitească cu ei pre Israil, să cunoască de vor asculta de poruncile Domnului, care le-au dat părinților lor prin mâna lui Moisi.

5. Și fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul hananeului și a heteului și amoreului și a ferezeului și a eveului și ghergeseului și a evuzeului.

6. Și au luat pre featele lor muieri și, și pre featele sale le-au dat feciorilor lor, și au slujit dumnezăilor lor.

7. Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și au uitat pre Domnul Dumnezeuul său, și au slujit vaalimilor și desişurilor.

8. Și s-au mâniiat cu iuțime Domnul pre Israil, și i-au dat pre ei în mâinile lui Husarsatem, împăratul Mesopotamiei Siriei, și au slujit fiii lui Israil lui Husarsatem opt ani.

9. Și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul, și au rădicat Domnul mântuitoriu lui Israil, și i-au mântuit pre ei, pre Gotoniil, feciorul lui Chenez, fratelui lui Halev, cel mai tinăr.

10. Și au fost preste el Duhul Domnului, și au judecat pre Israil, și au ieșit la războiu împotriva lui Husarsatem, și l-au dat Domnul în mâna lui pre Husarsatem, împăratul Siriei, și s-au întărit mâna lui preste Husarsatem.

11. Și au odihnit pământul patruzeci de ani, și au murit Gotoniil, feciorul lui Chenez.

CAP 2 ȘI 3

12. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, iar Domnul au întărit pre Eglom, împăratul lui Moav, asupra lui Israil, pentru că au făcut ei rău înaintea Domnului.

13. Și au adunat la sine pre toți fiii lui Amon și a lui Amalic, și au purces, și au bătut pre Israil, și au stăpânit Cetatea Finichilor.

14. Și au slujit fiii lui Israil lui Eglom, împăratul lui Moav, optsprăzece ani.

15. Și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul, și le-au rădicat Domnul lor mântuitoriu pre Aod, fiiul lui Ghira, feciorul Iemeni, bărbat cu amândoaio mâinile învățat, și au trimis fiii lui Israil prin mâna lui daruri lui Eglom, împăratul lui Moav.

16. Și și-au făcut Aod cuțit cu doao ascuțituri, de o palmă lungimea lui, și l-au încins supt haină la coapsa sa cea dreaptă.

17. Și mergând, au dus darurile lui Eglom, împăratul lui Moav, iară Eglom era om gras foarte.

18. Și, după ce au sfârșit Aod a aduce darurile, au mânat afară pre cei ce au adus darurile.

19. Și, întorcându-să din Galgala, unde era idolii, au zis Aod: „Cuvânt de taină am să spuii ție, împărate”. Și au zis Eglom cătră dânsul: „Taci”. Și au scos afară de la sine pre toți cei ce sta împregiurul lui.

20. Și au intrat Aod la dânsul, și el ședea în foșorul cel de vară al său singur singurel, și au zis Aod: „Cuvântul lui Dumnezeu am să spuii cătră tine, împărate”. Iară Eglom s-au sculat de pre scaonul său și au stătut aproape de dânsul.

21. Și îndată când s-au sculat împăratul, Aod, întinzind mâna sa cea stângă și luând cuțitul de la coapsa sa cea dreaptă, l-au implântat în pântecelul lui Eglom,

22. Așea de tare, cât și mănunchiul au intrat după ascuțit, și au astupat secul rana deasupra ascuțitului, că nu au scos cuțitul din pântecelul lui.

23. Și au ieșit Aod în tindă, și au ieșit dintră cei ce era acolo rânduți, și au închis ușile foșorului preste el și le-au încuiat.

24. Și, după ce au ieșit el, au intrat slugile împăratului și au văzut ușile foșorului încuiate, și au zis: „Doară-și curăță pântecelul în foșorul cel de vară?”

25. Și și-au urât a aștepta atâta, văzând că nime nu deșchide ușile foșorului, și, luând cheia, au deșchis și, iată, domnul lor zăcea pre pământ mort.

26. Și până gâlcevea ei, Aod au fugit și nu au fost cine să ia aminte lui; iară el, trecând idolii, au scăpat la Serota.

27. Și au fost când au venit Aod, împăratul lui Israil, au trâmbițat cu bucium în muntele lui Efraim, și s-au pogorât împreună cu el fiii lui Israil din

munte, și el înaintea lor.

28. Și au zis cătră ei: „Veniți după mine, că au dat Domnul Dumnezeu pre vrăjmașii noștri, pre Moav, în mâna noastră”. Și s-au pogorât după el, și au prins vadurile Iordanului, care trec la Moav, și nu au lăsat om să treacă.

29. Și au bătut pre Moav în zioa aceea ca la vreo zece mii de bărbați, pre toți războinicii carii era întră ei, și pre tot bărbatul cu putere, și nu au scăpat dintră ei om.

30. Și s-au supus Moav în zioa aceea supt mâna lui Israil, și s-au odihnit pământul optzăci de ani, și au judecat Aod pre Israil până când au murit.

31. Și după el s-au sculat Samegar, fiiul lui Anat, și au bătut pre cei de alt neam, ca la vro șeasă sute de bărbați, cu un picior de plug de boi, și au mântuit și el pre Israil.

CAP 4

Devora, prorocița, și Varac împotriva Sisarii, căpetenii oastii împăratului Iavin norocește să oștesc, pre care fugind îl omoară Iail, muiarea lui Haver Chineul.

1. i, după ce au murit Aod, au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului.

*1 Împă.
12, 9

2.* Și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Iavin, împăratul lui Hanaan, carele au împărățit în Asor, și mai-marele oastei lui era Sisara, și acela lăcuia în Arisotul neamurilor.

3. Și au strigat fiii lui Israil cătră Domnul, că noao sute de cară ferecate avea el, și în doaozeci de ani foarte tare au fost asupriți pre fiii lui Israil.

4. Și Devora, muiare prorociță, muiarea lui Lafidot, ea judeca pre Israil în vreamea aceea.

5. Și ședea ea supt finicul Devora întră Rama și întră Vetil, în muntele lui Efraim, și să suia la ea fiii lui Israil să se judece.

6. Și au trimis Devora și au chemat pre Varac, fiiul lui Avineem din Cadisul lui Neftalim, și au zis cătră el: „Au nu au poruncit ție Domnul Dumnezeul lui Israil să mergi în muntele Tavorului, și să iai cu tine zece mii de bărbați din fiii lui Neftalim și din fiii lui Zavulon?”

7. Și eu voiu aduce la tine, la păraul Chison, pre Sisara, mai-marele oastei lui Iavin, și carăle lui și mulțimea lui, și-l voiu da pre el în mâna ta”.

8. Și au zis Varac cătră ea: „De vei veni tu împreună cu mine, voiu merge, iară de nu vei veni tu cu mine, nici eu nu voiu merge, că nu știu zioa în carea va îndrepta Domnul pre îngerul cu mine”.

9. Și au zis cătră el Devora: „Eu mergând voiu merge împreună cu tine, însă să știi că nu va fi biruința a ta, pre calea pre carea tu mergi, că în mână de muiare va da Domnul pre Sisara”. Și s-au sculat Devora, și au mers împreună cu Varac din Cadis.

10. Și au chemat Varac pre Zavulon și pre Neftalim la Cadis, și s-au suit cu zece mii de bărbați, și s-au suit și Devora cu dânsul.

11. Iară Haver Chineul s-au fost despărțit de ceialalți chinei, frații săi, feciorii lui Iovav, socrul lui Moisi, (a) și au fost întins cortul său până la stejariul celor ce odihnesc, care easte alătura cu Chedes.

12. Și s-au spus lui Sisara că s-au suit Varac, fiiul lui Avineem, în muntele Tavorului.

13. Și au chemat Sisara toate carăle sale, noao sute de cară ferecate, și tot norodul cel cu sine, de la Arisotul neamurilor în valea Chisonului.

14. Și au zis Devora cătră Varac: „Scoală-te, că aceasta easte zioa în carea au dat Domnul pre Sisara în mâna ta, că Domnul va merge înaintea ta”. Și s-au pogorât Varac din muntele Tavorului, și cei zece mii de bărbați cu dânsul.

15.* Și au îngrozit Domnul pre Sisara și toate carăle lui și toată tabăra lui cu ascuțitul sabiei înaintea lui Varac, și s-au pogorât Sisara din carul său și au fugit cu picioarele sale.

*Psal.
82, 10 [8]

16. Și Varac au alergat după carăle lui, și după tabăra lui până la Arâsotul neamurilor, și au căzut toată tabăra lui Sisara întru ascuțitul sabiei și nu au rămas nici unul.

17. Iară Sisara, pedestru fugind, s-au abătut în cortul lailei, muierei lui Haver Chineului, că pace era întră Iavin, împăratul Asorului, și întră casa lui Haver Chineului.

18. Și au ieșit Iail înaintea lui Sisara și au zis lui: „Abate-te, doamne al meu, abate-te la mine, odihnește-te, nu te teame”. Și s-au abătut la dânsa în cort, și l-au acoperit pre el cu plașca.

19. Și au zis Sisara cătră ea: „Dă-mi puțin-tea apă să beau, că am însetat”. Și au deșchis un foale cu lapte, și i-au dat de au beut, și i-au acoperit fața lui.

20. Și au zis Sisara cătră ea: „Stăi în ușea cortului, și de va veni cineva la tine, și te va întreba și va zice: «Easte vreun om aici?» Vei zice: «Nu easte»”.

21. Și au luat Iail, muiarea lui Haver, țerușul cortului, și au luat și maiul în mâna sa, și au intrat la el încet, și au pus țerușul pre tâmpla capului, și lovindu-l cu maiul l-au pătruns prin crieri până în pământ, iară el s-au scuturat, și i-au ieșit sufletul și au murit.

22. Și, iată, Varac căuta pre Sisara, și au ieșit Iail înaintea lui, și au zis cătră el: „Vino și-ți voiu arăta pre bărbatul pre carele-l cauți tu”. Și au intrat, și, iată, Sisara zăcea mort și țerușul în tâmpla lui.

11. (a) Adecă, cumnatul lui Moisi.

23. Și au smerit Dumnezeu pre Iavin, împăratul Hanaanului, în zioa aceea, înaintea fiilor lui Israil.

24. Și au mers mâna fiilor lui Israil, mergând, tot mai mult întărindu-să asupra lui Iavin, împăratul Hanaanului, până ce l-au pierdut.

CAP 5

Cântarea de biruință și mulțămăta Devorii și a lui Varac, după învingere.

1. i au cântat Devora și Varac, fiul lui Avineem, în zioa aceea, zicând:

2. „Descoperitu-s-au descoperire în Israil, când și-au adus norodul bunăvoia sa. Bindecuvântați pre Domnul!

3. Auziți, împărați, și băgați în urechi, domni, eu Domnului voiu cânta, și voiu cânta Dumnezeului lui Israil.

4. Doamne, când ai ieșit Tu din Seir, și când ai trecut prin câmpul Edomului, pământul s-au cutremurat, și ceriul s-au turburat, și norii au picat apă.

5. Munții s-au clătit de fața Domnului, Eloii, însuși Sinai de fața Domnului Dumnezeului lui Israil.

6. În zilele lui Samegar, fiiul lui Anat, în zilele Iailei, au încetat căile, și cei ce umbla pre căi au mers pre căi strâmbe.

7. Încetat-au cei puternici în Israil, încetat-au, până când s-au sculat Devora, până când s-au sculat maică în Israil.

8. Au ales dumnezei noi, atunci s-au bătut cetățile domnilor, acoperirea fecioarelor, pavăza și sulița de să vor arăta în patruzeci de mii întru Israil.

9. Inima mea la ceale rânduite lui Israil, puternicii norodului, bindecuvântați pre Domnul!

10. Cei ce încălecați pre asini neatezi la amiază, cei ce ședeți la judecată și umblați pre calea sfeatnicilor, grațiți.

11. Râdica-vor glasurile sale cei ce cântă cu unealte în mijlocul celor ce să veselesc; acolo vor da dreptățile. Doamne, dreptăți întăreaște întru Israil. Atunci s-au pogorât în cetățile sale norodul Domnului.

12. Scoală-te, scoală-te, Devora! Scoală-te, scoală-te, grăiaște cântare, scoală-te, Varac, întăreaște, Devoro, pre Varac, și robeaște robimea ta, fiiul lui Avineem!

13. Atunci s-au mărit tăriia lui, Doamne smerește supt picioarele mele pre cei mai tari decât mine.

14. Norodul lui Efraim i-au deșradăcinat pre ei în vale, și fratele tău, Veniamin, întru noroadele sale, de la mine Mahir s-au pogorât cercând, și de la Zavulon bărbați puternici în toiagul povestirei cărturariului.

15. Și povățuitorii lui Isahar cu Devora și cu Varac, așa Varac în vale au trimis pedestrii săi în partea lui Ruvim, mari sânt cercetările inimii.

16. Pentru ce șezi întră mosfadimi, ca

să auzi șuierăturile celor ce să scoală ca să vie la ale lui Ruvim, mari sânt cercetările inimii.

17. Galaad dincolo de Iordan au întins corturile, și Dan pentru ce s-au îndeletnicit la luntri? Asir au șezut la marginea mării, și la ieșirile ei au întins corturi.

18. Zavulon, care și-au aruncat sufletul său la moarte, și Neftalim, la înălțimile țarinii.

19. Venit-au la el împărați și s-au rânduie la bătaie, atunci au dat războiu împărații lui Hanaan în Tanaah, la apa Maghedo, și lăcomiia argintului nu au luat.

20. Din ceriu s-au oștit stealele, din rândul lor s-au oștit cu Sisara.

21. Păraiele Chisonului au lăpadat afară stârvurile lor, păraiele Cadiminului, păraiele Chisonului, călca-l-va pre el de tot sufletul meu cel tare.

22. Atunci s-au tăiat unghile cailor fugând degrab cei tari a lor.

23. «Blăstămați pre Miroz, zice îngerul Domnului, cu blăstăm să blăstămați pre cei ce lăcuiesc într-însul, că nu au venit spre ajutoriu Domnului, ajutoriu vostru, Domnul, întru ostași puternic».

24. Blagoslovită să fie întră muieri Iail, muiarea lui Haver Cheneului, dintru muierile din cort să fie blagoslovită.

25. Apă au cerut de la ea, și lapte i-au dat lui, în blid domnesc i-au adus unt.

26. Mâna sa cea stângă la țeruș o au întins, și dreapta sa la maiul celor ce să ostenesc, cu maiul au lovit pre Sisara, au sfredelit capul lui, au găorit tâmpla lui.

27. Întră picioarele ei, îngreoindu-să, au căzut, și au adormit întră fluierile ei, întru care s-au plecat, în ce chip s-au închis acolo, au căzut ticăloșeaște.

28. Pre fereastră s-au uitat muiarea lui Sisara și au strigat: «Pentru ce au întârziat carul lui a veni? Pentru ce au zăbovit urmele carilor lui?»

29. Jupâneasăle ceale înțeleapte ale ei au răspuns cătră ea, și ea iarăși întorcea cuvintele sale șișei:

30. «Au, doară, nu-l vor afla pre el împărțind prăzi? O fată sau doao feate fieștecărui bărbat, prăzi vapsealelor sânt ale lui Sisara, prăzi vapsealelor a împiestririi, vapsală a împiestritorilor, aceaste prăzi sânt împiestriul grumazului lui».

31. Așa să piară toți vrăjmașii tăi, Doamne! Iară cei ce Te iubesc pre Tine să fie ca răsăritul soarelui întru puterea sa!»

32. Și au odihnit pământul patruzeci de ani.

CAP 6

Asuprind Madiam pre israilteani, prin multe seamne li să rânduiaște ajutoriu Ghedeon, care după ce au rădicat oltariu și jertvă lui Dumnezeu, au stricat jertvenicul lui Vaal și lui iarăși i să dă sămn în lână.

1. **S**i au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui Madiam șapte ani.

2. Și s-au întărit mâna lui Madiam preste Israil, și și-au făcut fiii lui Israil de fața lui Madiam gauri și peșteri în munți și în locuri tari.

3. Și au fost după ce sămăna fiii lui Israil, să suia Madiam și Amalic, și alții de la răsărit.

4. Și tăbărea la ei și strica rodurile lor până unde să întră la Gaza, și nimica nu lăsa în pământul lui Israil cu ce să-și poată ținea viața omul, sau oaia sau boul sau asinul.

5. Că și ei și dobitoacele lor să suia, și ducea cu sâne corturile sale, ca lăcustele de mulți vinea, și ei și cămilele lor, fără de număr, și mergea în pământul lui Israil, ca să-l strice.

6. Și au sărăcit Israil foarte de fața lui Madiam.

7. Și au strigat fiii lui Israil către Domnul, și au fost când au strigat fiii lui Israil către Domnul pentru Madiam.

8. Și au trimis Domnul un bărbat proroc către fiii lui Israil și au zis lor: „Aceasta zice Domnul Dumnezeu lui Israil: «Eu sânt Cel ce v-am suit pre voi din pământul Eghiptului și v-am scos din casa robiei voastre.

9. Și v-am izbăvit pre voi din mâna Eghiptului, și din mâna tuturor celor ce vă năcăjea pre voi, și i-am gonit pre ei de la fața voastră, și v-am dat voao pământul lor.

10. Și am zis voao: Eu sânt Domnul Dumnezeu vostru, nu vă teameți de dumnezăii amoreilor, întru a cărora pământ lăcuiți voi. Și nu ați auzit glasul Mie»”.

11. Și au venit îngerul Domnului, și au șezut supt un stejeariu, care era în Efrata, în pământul lui Ioas, tatăl lui Esdri, și Ghedeon, feciorul lui, îmblătea grâu în arie, și să grăbea să fugă de la fața lui Madiam.

12. Și s-au arătat lui îngerul Domnului, și au zis către el: „Domnul easte cu tine, cel ce ești cu putearea tare”.

13. Și au zis către el Ghedeon: „Întru mine, Domnul mieu? Deaca easte Domnul cu noi, pentru ce ne-au aflat pre noi toate realele aceastea? Și unde sânt toate minunile Lui, care ne-au spus noao părinții noștri, zicând: «Din Eghipt ne-au scos pre noi Domnul». Și acum ne-au lăpădat pre noi Domnul, și ne-au dat în mâna lui Madiam”.

14. Și s-au întors spre el îngerul Domnului, și au zis: * „Mergi cu putearea ta aceasta și vei mântui pre Israil din mâna lui Madiam. Iată, eu te-am trimis pre tine”.

15. Și au zis Ghedeon către el: „Întru mine, Doamne, cu cine voiu mântui pre Israil? Ia-

tă, miia mea easte mai slabă întru Manasi, și eu sânt cel mai mic în casa tătâne-mieu”.

16. Și au zis către el Domnul că: „Voiu fi cu tine și vei bate pre Madiam ca pre un om”.

17. Și au zis către El Ghedeon: „De am aflat milă înaintea Ta, și vei face mie astăzi toate câte ai grăit cu mine,

18. Să nu Te duci de aici, până ce mă voiu întoarce la Tine, și voiu aduce jertva mea și o voiu jertvi înaintea Ta”. Și au zis: „Eu sânt, voiu ședeia până te vei întoarce tu”.

19. Și s-au dus Ghedeon și au fiert un ied din capre, și dintr-un if de făină au făcut azime, și cărnurile le-au pus în coșniță, iară zama o au turnat în oală, și le-au adus la El supt stejeariu, și s-au închinat Lui.

20. Și au zis către el îngerul Domnului: „Ia cărnurile și azimele și le pune pre piatra aceea și zama o toarnă deasupra”. Și au făcut așa.

21. Și au întins îngerul Domnului vârvul toiagului, care era în mâna lui, și au atins cărnurile și azimele, și s-au ațit foc din piază, și au amestuit cărnurile și azimele, și îngerul Domnului s-au dus de la ochii lui.

22. Și văzind Ghedeon că îngerul Domnului au fost acela, au zis: „Vai, mie, Doamne, Doamne al mieu, că am văzut pre îngerul Domnului față la față”.

23. Și au zis Domnul către el: „Pace ție, nu te teame, nu vei muri”.

24. Și au zidit acolo Ghedeon oltariu Domnului, și l-au numit Pacea Domnului până în zioa aceasta, fiind el încă în Efrata tatălui lui Esdri.

25. Și în noaptea aceea, i-au zis lui Domnul: „Ia vițelul cel gras al tătâne-tău, și alt vițel de șapte ani, și strică jertvenicul lui Vaal, care easte al tătâne-tău, și taie desișul cel de lângă el.

26. Și să zidești oltariu Domnului Dumnezeului tău, Celui ce ți s-au arătat ție pre vârvul muntelui Maos, pre carea mai înainte ai pus jertva, să iai vițelul cel de al doilea, și să-l aduci ardere de tot cu leamnele desișului, carele vei tăia”.

27. Și au luat Ghedeon zece bărbați din slugile sale, și au făcut precum au zis către el Domnul, și s-au temut de casa tătâne-său și de bărbații cetății a face zioa, și au făcut noaptea.

28. Și au mânecat bărbații cetății a doao zi, și, iată, era stricat jertvenicul lui Vaal, și desișul de lângă el tăiat, și au văzut vițelul cel gras adus ardere de tot pre jertvenicul cel zidit.

29. Și fieștecarele au zis către deaproapele său: „Cine au făcut lucrul acesta?” Și au cercat, și au cercetat, și au zis: „Ghedeon, fiul lui Ioas, au fecut lucrul acesta”.

30. Și au zis bărbații cetății către Ioas: „Scoa-te afară pre feciorul tău, să moară, pen-

tru că au stricat jertvenicul lui Vaal, și pentru că au tăiat desişul cel de lângă el,

31. Și au zis Ioas către oamenii cei ce să sculasă asupra lui: „Au, doară, voi veți să izbândați acum pentru Vaal? Au voi veți mântui pre el? Cel ce să va prici pentru el să moară până dimineață, de easte el Dumnezeu, își va izbândi el, căci i-au stricat jertvenicul lui”.

32. Și l-au numit pre el în zioa aceea Ierovaal, zicând: „Izbânda lui Vaal”, pentru că i-au stricat jertvenicul lui.

33. Și tot Madiamul și Amalicul, și fiii răsăritului s-au adunat într-un loc și, trecând, au tăbărât în valea lui Iezrael.

34. Iară Duhul lui Dumnezeu au întărit pre Ghedeon și trâmbițind cu cornul au chemat casa lui Aviezer să vie după el.

35. Și au trimis vestitori la tot Manasi, și au strigat și el după dânșii, și vestitori au trimis la Asir și la Zavulon și la Neftalim, și s-au suit într-o întâmpinare a lui.

36. Și au zis Ghedeon către Dumnezeu: „De vei mântui prin mâna mea pre Israil, precum ai zis”.

37. Iată, eu pui un val de lână pre Arie, și de va fi roao numai pre lână, iară preste tot pământul uscăciune, voi cunoaște că prin mâna mea vei mântui pre Israil, precum ai grăit”.

38. Și au făcut așa, și au mânecat Ghedeon de dimineață, și au stors lâna și au curs roao din lână un blid plin de apă.

39. Și au zis Ghedeon către Dumnezeu: „Să nu să aprinză mâniia Ta asupra mea de voi grăi încă o dată, și încă o dată voi ispiti cu lâna, și să fie uscăciune numai pre lână sângură; iară preste tot pământul să fie roao.

40. Și au făcut Dumnezeu așa în noaptea aceea, și au fost uscăciune numai pre lână sângură; iară preste tot pământul au fost roao.

CAP 7

Alegând la apă pre cei de războiu, după ce au auzit Ghedeon somnul unuia dintră cei din tabăra lui Madiam, s-au dus asupra lor noaptea întrarmați, cu bucine și cu donițe, cu lumini aprinse în mâini, pre carii cu Oriv și cu Ziv, căpeteniile lor, i-au biruite.

1. i au mânecat Ierovaal, acesta easte Ghedeon, și tot norodul cel ce era cu el, și au tăbărât la izvorul Arădului; iară tabăra lui Madiam și a lui Amalic era de către miiază-noapte, de la Gavat-Amore în vale.

2. Și au zis Domnul către Ghedeon: „Mult norod easte cu tine, pentru aceea nu voi da pre Madiam în mâna lor, ca să nu să laude Israil, zicând: «Pre mine mâna mea m-au mântuit»”.

2 Leag. 3. Și au zis Domnul către el: „Grăiaște ca să auză tot norodul, și zi:” „Cel spărios și cel fricos să se întoarcă înapoi”. Și au purces din muntele Galaad, și s-au întors de la norod doazeci și doao de mii, și au rămas zece mii.

CAP 6 ȘI 7

4. Și au zis Domnul către Ghedeon: „Încă tot easte mult norod, du-i pre ei la apă, și acolo voi osibi pre ei ție, și pre carele-l voi zice ție, acela va merge cu tine, și pre tot carele-l voi zice să nu meargă cu tine, acela să nu meargă cu tine”.

5. Și au adus pre norod la apă, și au zis Domnul către Ghedeon: „Pre tot cel ce va limpi cu limba sa apă, cum limpeaște cânele, să-l pui deosebi, și pre tot cel ce va îngenunchia pre genunchele sale să bea, să-l pui deosebi”.

6. Și au fost numărul celor ce au limpit cu mâna sa la gură trei sute de bărbați; iară tot norodul celalalt au îngenunchiat pre genunchele sale să bea apă.

7. Și au zis Domnul către Ghedeon: „Cu acei trei sute de bărbați carii au limpit voi mântui pre voi, și voi da pre Madiam în mâna ta; iară tot norodul celalalt să meargă fieștecarele bărbat la casa sa.

8. Și au luat norodul bucate în mâna sa și bucinile sale, și pre toți bărbații aceia a lui Israil i-au trimis pre fieștecarele la lăcașul său; iară pre cei trei sute de bărbați i-au oprit. Iară tabăra lui Madiam era acolo, dedesupt, în vale.

9. Și au fost în noaptea aceea, au zis Domnul către Ghedeon: „Scoală și te pogoră curând de aici la tabără, că o am dat în mâna ta.

10. Iară de te temi tu sângur a te pogorî, pogoră-te tu și Fara, pruncuțul tău, la tabără.

11. Și vei auzi ce vor grăi, și după aceea se vor întări mâinile tale, și te vei pogorî asupra taberii”. Și s-au pogorât el și Fara, pruncuțul lui, la marginea taberii unde străjuia cincizeci de ostași întrarmați.

12. Iară Madiam și Amalic, și toți fiii răsăritului, tăbărâsă în vale ca lăcustele de mulți, și cămilelor lor nu era număr, că era multe ca nășapul de pre marginea mării.

13. Și, după ce au venit Ghedeon, iată, un bărbat povestea deaproapelui său visul, zicând: „Vis am visat, și iată, pogăci de pâine de orz să prăvălea spre tabăra lui Madiam, și au venit până la corturi, și le-au lovit, și le-au răsturnat, și le-au surpat, și au căzut corturile”.

14. Și, răspunzind, deaproapele lui au zis: „Acesta nu easte altă, fără numai sabiia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatului lui Israil, în mâinile lui au dat Dumnezeu pre Madiam și toată tabăra”.

15. Și au fost după ce au auzit Ghedeon spunerea visului și tâlcul lui, s-au închinat Domnului și s-au întors în tabăra lui Israil și au zis: „Sculați, că au dat Domnul în mâinile noastre tabăra lui Madiam”.

16. Și au împărțit pre cei trei sute de oameni în trei părți, și au dat bucină în mâinile tuturor, și doniță deșearte, și lumini în donițe.

17. Și au zis către ei: „Cum mă veți vedea pre mine, și voi așa să faceți, și, ia-

tă, eu mă voi duce la mijlocul taberii, și cum voi face eu, așa să faceți și voi.

18. Și voi trâmbita eu cu bucinul, și toți cei cu mine veți trâmbita cu bucinurile împregiurul a toată tabăra, și veți striga: «Sabiia Domnului și a lui Ghedeon!»

19. Și au intrat Ghedeon și suta cea de bărbați carii era cu el în partea taberii, la începutul străzii ceii din mijloc, și au deșteptat pre cei ce străjuia, și au bucinat cu bucinurile, și au scuturat donițele ceale din mâinile lor.

20. Și au bucinat tustreale părțile cu bucinile, și au sfărmat donițele, și în mâna cea stângă au luat luminile, iară în mâna cea dreaptă au luat bucinile să bucinează, și au strigat: „Sabiia Domnului și a lui Ghedeon!”

21. Și fieștecarele bărbat au stătut în locul său împregiurul taberii, și, alergând toată tabăra, au dat sămn și au fugit.

*Psal.
82, 3 [8]

22. Și au trâmbitat ceale trei sute de bucine,* și au pus Domnul sabiia fieștecărui bărbat întru deaproapele său, și să tăia unii pre alții, și au fugit tabăra până la Vita, și s-au strâns până la Avelmeula, la Tavat.

23. Și, strigând bărbații israilteani cei din Neftalim și din Asir și din tot Manasi, au gonit dinpoi pre Madiam.

24. Și au trimis Ghedeon vestitori în tot muntele lui Efraim, zicând: „Pogorâți-vă înaintea lui Madiam, și le apucați lor apa până la Vetvira, și până la Iordan”. Și au strigat tot bărbatul lui Efraim, și au apucat apa până la Vetvira și până la Iordan.

*Psal.
82, 12 [10]
Isaiia
5 [10], 26

25.* Și au prins pre doi domni ai lui Madiam, pre Oriv și pre Ziv, și au omorât pre Oriv în Suroriv; iară pre Ziv l-au omorât în Iochefziv, și au gonit pre Madiam, și capul lui Oriv și a lui Ziv l-au dus la Ghedeon, dincolo de Iordan.

CAP 8

Neamul lui Efraim se scoală împotriva lui Ghedeon, socotindu-să a fi nebăgat în samă, pre carele îl domoleaște cu cuvinte blânde, și, biruind pre Zeveia și Salmana, au pierdut pre bărbații Socotului, și turnul Fanuilului l-au stricat; din cercei și alte daruri a norodului au făcut Efod carele casii sale, și lui Israil, i-au fost spre cădeare; și, după ce au judecat pre Israil patruzeci de ani, născând șeptezeci de fii din muieri, și unul, pre Avimelec, din fiitoare, au murit, și s-au întors Israil de la închinarea de idoli.

1. i bărbații lui Efraim au zis cătră Ghedeon: „Ce easte lucrul care l-ai făcut noao, că nu ne-ai chemat pre noi, când ai mers să faci războiu cu Madiam?” Și să pricea cu dânsul tare.

2. Iară Ghedeon au zis cătră ei: „Ce am făcut acum, cum ați făcut voi? Au nu

easte mai bună poghircitura lui Efraim decât culesul de vii a lui Aviezer ?

3. În mâna voastră au dat Domnul pre domnii lui Madiam, pre Oriv și pre Ziv, și ce am putut face eu, cum ați făcut voi?” Atunci au potolit duhul lor deasupra sa, grăind el cuvântul acesta.

4. Și au mers Ghedeon la Iordan, și au trecut el și cei trei sute de bărbați carii era cu el, osteniți și flămânzi.

5. Și au zis cătră oamenii cei din Sohot: „Dați pâine de mâncat norodului celui ce easte cu mine, că sânt flămânzi, și eu îndată alerg după Zeveea și după Salmana, împărății Madiamului”.

6. Și au zis boiarii Sohotului: „Au, doară, mâna lui Zeveea și a lui Salmana easte acum în mâna ta, ca să dăm oștii tale pâne?”

7. Și au zis Ghedeon: „Pentru aceea, când va da Domnul pre Zeveea și pre Salmana în mâna mea, și eu voi scărpină trupurile voastre cu spinii pustiei și cu ciuline”.

8. Și s-au suit de acolo în Fanuil și au grăit cătră oamenii locului aceluia iarăși întru acel chip; iară oamenii din Fanuil i-au răspuns lui în ce chip i-au fost răspuns oamenii din Sohot.

9. Și au zis Ghedeon cătră oamenii din Fanuil, zicând: „Când mă voi întoarce cu pace, voi strica turnul acesta”.

10. Iară Zeveea și Salmana era în Carcar, și tabăra lor cu ei ca vro cincisprăzece mii, toți cei ce au rămas din toată tabăra fiilor răsăritului. Iară cei ce au căzut au fost o sută și doazeci de mii de bărbați, carii purta sabii.

11. Și s-au suit Ghedeon pre calea celor ce lăcuiesc în corturi de la răsăritul Navei, și din preajma Navei, și au lovit tabăra carea nu să temea de nimica.

12.* Și au fugit Zeveea și Salmana, și au alergat după ei, și au prins pre acei doi împărați a Madiamului, pre Zeveea și pre Salmana, și toată tabăra lor o au turburat.

*Osie
10, 14 [15]

13. Și s-au întors Ghedeon, feciorul lui Ioas, de la războiu, de la suirea Aresului (a).

14. Și au prins un prunc de a oamenilor celor din Sohot, și l-au întrebat pre el, și și-au scris numele boiarilor Sohotului și a bătrânilor lui, șeptezeci și șapte de bărbați.

15. Și au mers Ghedeon la boiarii Sohotului, și le-au zis: „Iată, Zeveea și Salmana, pentru carii m-ați ocărât, zicând: «Au, doară, mâna lui Zeveea și a lui Salmana easte acum în mâna ta? Ca să dăm oamenilor tăi celor flămânzi pâne?»”

16. Și au luat pre boiarii și pre bătrânii cetății, și i-au scărpinat pre ei cu spi-

13. (a) Vulgata are: înainte de răsăritul soarelui.

nii pustiei, și cu ciulini, cu acelea au zdrobit pre bărbații cetății Sohotului.

17. Și turnul Fanuilului l-au stricat, și pre bărbații cetății i-au omorât.

18. Și au zis cătră Zevea și cătră Salmana: „Cum au fost bărbații pre carii i-ați omorât în Tavor?” Iară ei au zis: „Cum ești tu, așa au fost și ei, cel ce samănă ție samănă lor, ca chipul fiului de împărat era”.

19. Și au zis Ghedeon: „Frații miei și feciorii maicii mele au fost”. Și s-au jurat lor: „Viu easte Domnul, de i-ați fi ținut vii, nu v-aș fi omorât pre voi”.

20. Și au zis lui Ieter, fiului său celui întâiu născut: „Scoală-te și-i omoară pre ei”. Iară pruncul nu au scos sabiia sa, că s-au temut, pentru că era mai tinăr.

21. Și au zis Zevea și Salmana: „Scoală-te tu și te răpezi asupra noastră, că ca un bărbat ai putere”. Și s-au sculat Ghedeon* și au ucis pre Zevea și pre Salmana, și au luat lunișoarele, care era la grumazii cămilelor lor.

22. Și au zis bărbații lui Israil cătră Ghedeon: „Doamne, stăpânește-ne pre noi, și tu și fiul tău, și fiul fiului tău, că tu ne-ai mântuit pre noi din mâna lui Madiam”.

23. Și au zis cătră ei Ghedeon: „Nu voiu stăpâni eu pre voi, și nu va stăpâni fiul meu pre voi, ci Domnul va stăpâni pre voi”.

24. Și au zis Ghedeon către ei: „Ceare-voiu de la voi cearere, să-mi dea mie fieștecarele bărbat cercel din prăzile lui”, că cercei de aur era la ei, că era ismailteani.

25. Și ei au zis: „Dând, vom da”. Și, întinzându-și haina sa fieștecarele bărbat, au aruncat acolo cercel din prada sa.

26. Și cerceii cei de aur care i-au cerut au tras o mie și șapte sute de sicli de aur, afară de lunișoare și de lanțuri, și de îmbrăcămintele ceale de porfiră, care era pre împărații Madiamului, și afară de lanțurile care era la grumazii cămilelor lor.

27. Și au făcut dintru acealea Ghedeon efod, și l-au pus în cetatea sa, în Efrata, unde au curvit tot Israilul după dânsul, și au fost lui Ghedeon și casii lui spre cădeare.

28. Și s-au înfrânt Madiam înaintea fiilor lui Israil, și mai mult nu au adaos a rădica capul său, și au odihnit pământul patruzăci de ani în zilele lui Ghedeon.

29. Și s-au dus Ierovaal, fiul lui Ioas, și au lăcuit în casa sa.

30. Și avea Ghedeon șaptezeci de fii, carii ieșisă din coapsele lui, că multe muieri avea el.

31. Și țiitoarea lui cea din Sihem i-au născut și ea fecior, și i-au pus numele Avimeleh.

32. Și au murit Ghedeon, feciorul lui Ioas, întru bătrânețe bune, și s-au îngropat în mormântul tătâne-său, în Efrata Avi Esdrii.

33. Și au fost după ce au murit Ghedeon,

s-au întors fiii lui Israil, și au curvit după valimi, și au făcut legătură cu Vaal Verit, ca să le fie el lor Dumnezeu.

34. Și nu și-au adus aminte fiii lui Israil de Domnul Dumnezeul lor, Cel ce i-au mântuit pre ei din mâna tuturor vrăjmașilor lor, celor de primprejur.

35. Și nu au făcut milă cu casa lui Ierovaal, acesta easte Ghedeon, după tot binele care l-au făcut cu Israil.

CAP 9

Avimeleh, omorând șaptezeci de frați ai săi, împărăția tirănește o cuprinde; carele, după pilda lui Ioatam, fratelui său, care să ascunsească, au biruit oastea lui Gaal, și turnul sihemeanilor l-au ars, și mai pre urmă l-au omorât o muiare cu un dărab de piatră de moară.

1. i s-au dus Avimeleh, feciorul lui Ierovaal, în Sihem, la frații mumă-sa și au grăit cătră ei și cătră toată rudeniia casii tatălui maicii sale, zicând:

2. „Grăiți întru urechile tuturor bărbaților sihemeani: «Ce vă easte mai bine voao, să vă stăpânească șaptezeci de bărbați, toți feciorii lui Ierovaal, sau să vă stăpânească un bărbat? Și vă aduceți aminte că osul vostru și carnea voastră sânt eu»”.

3. Și au grăit pentru el frații mumei lui întru urechile tuturor bărbaților din Sihem toate cuvintele aceastea, și au plecat inimile lor după Avimeleh, pentru că au zis: „Fratele nostru easte”.

4. Și i-au dat lui șaptezeci de arginți din casa lui Vaal Verit, și au năimit cu ei Avimeleh bărbați săraci și fără de lăcaș, și au mers după dânsul.

5. Și au intrat în casa tătâne-său, în Efrata, și au omorât pre frații săi, pre feciorii lui Ierovaal, șaptezeci de bărbați, pre o piatră, și au rămas Ioatam, feciorul cel mai tinăr a lui Ierovaal, că s-au fost ascuns.

6. Și s-au adunat toți bărbații sihemeanilor, și toată casa lui Vitmaalo, și, mergând, au pus pre Avimeleh împărat la stejarul care sta în Sihem.

7. Și s-au spus lui Ioatam, și au mers și au stătut în vârvul muntelui Garizin, și și-au rădicat glasul său, și au plâns, și le-au zis lor: „Ascultați-mă, bărbați sihemeani, ca așa să vă asculte și pre voi Dumnezeu.

8. Mergând au mers leamnele să ungă împărat preste sine, și au zis maslinului: «Împărăteaste preste noi».

9. Și le-au răspuns lor maslinul: «Nu voiu lăsa eu grăsimea mea, carea întru mine o au mărit Dumnezeu și oamenii, și să merg să împărățesc preste leamne».

10. Și au zis leamnele cătră smochin: «Vino de împărăteaste preste noi».

11. Și le-au răspuns lor smochinul: «Nu voiu lăsa eu dulceața mea și roada mea cea bună, și să mă duc să împărățesc preste leamne».

12. Și au zis leamnele către vița: «Vino de împărățește preste noi».

13. Și le-au răspuns vița: «Nu voiu lăsa eu vinul meu, veseliiia lui Dumnezeu și a oamenilor, și să mă duc să împărățesc preste leamne».

14. Și au zis toate leamnele către spin: «Vino de împărățește preste noi».

15. Și au zis spinul către leamne: «De vreați cu adevărat să mă ungeți împărat preste voi, veniți de vă nădăjduiți supt acoperirea mea. Iară de nu, să iasă foc din spini și să mănche chedrii Livanului».

16. Și acum, deaca cu adevărat și desăvârșit ați făcut, și ați pus pre Avimeleh să împărățască, și ați făcut bine cu Ierovaal și cu casa lui, și deaca ați făcut ca să-i răsplătiți binele, care vi l-au făcut mâna lui?

17. Că s-au bătut tatăl meu pentru voi, și și-au aruncat sufletul său departe, și v-au mântuit pre voi din mâna lui Madiam,

18. Și voi v-ați sculat astăzi pre casa tatălui meu și ați omorât pre feciorii lui, șaptezeci de bărbați pre o piază, și ați pus împărat pre Avimeleh, feciorul slujnicii lui, preste bărbații sichemeanilor, pentru că easte fratele vostru.

19. Și de ați făcut adevărat și drept cu Ierovaal și cu casa lui în zioa aceasta, fiți voi blagosloviți și să vă veseliți întru Avimeleh, și și el să se vesealească întru voi.

20. Iară de nu, să iasă foc din Avimeleh, și să mănche pre bărbații sichemeanilor și casa lui Vitmaalo, și să iasă foc din bărbații sichemeanilor și din casa lui Vitmaalo, și să amestuiască pre Avimeleh”.

21. Și au fugit Ioatam și, dându-să în lature, au mers la Veira și au lăcuit acolo pentru frica lui Avimeleh, fratelui său.

22. Și au împărățit Avimeleh preste Israil trei ani.

23. Și au trimis Dumnezeu duh rău întru Avimeleh și întru bărbații sichimilor, și au urgisit bărbații sichimilor casa lui Avimeleh.

24. Ca să aducă nedreptatea celor șaptezeci de fii a lui Ierovaal, și sângele lor să-l puie pre Avimeleh, fratele lor, carele i-au omorât pre ei, și preste bărbații sichimilor, carii l-au ajutat pre el, ca să omoară pre frații săi.

25. Și i-au pus lui bărbații Sichimului paznici într-ascuns pre la capetele munților, și prindea pre toți cei ce călătorea pre acolo, și s-au dat de știre lui Avimeleh.

26. Și au venit Gaal, feciorul lui Aved, și frații lui, și au trecut în Sichima, și au nădăjduit întru dânsul bărbații Sichimului.

27. Și, ieșind la țarini, au cules viile sale, și au stors strugurii, și au făcut jocuri, și întrând în casa Dumnezeului său au mâncat și au beut, blăstămând pre Avimeleh.

28. Și au zis Gaal, feciorul lui Aved: „Cine easte Avimeleh, și cine easte feciorul Sihemei, ca să slujim lui? Au nu easte feciorul lui Ierovaal, și Zevul, grijitoriul lui, robul lui, împreună cu bărbații lui Emor, tatăl lui Sihem? Și ce să slujim noi lui?”

29. Și cine va da pre norodul acesta în mâna mea? Și voiu muta pre Avimeleh, și voiu zice lui Avimeleh: «Înmulțește putearea ta și ieși afară!»”

30. Și au auzit Zevul, mai-marele cetății, cuvintele lui Gaal, feciorului lui Aved, și s-au mâniat foarte.

31. Și pre ascuns au trimis soli la Avimeleh cu daruri, zicând: „Iată, Gaal, feciorul lui Aved, și frații lui au veni în Sihem, și au ocolit cetatea asupra ta.

32. Și acum, scoală-te noaptea, tu și norodul tău cel cu tine, și pânchește dimineața în țarină.

33. Și va fi dimineață, o dată cu răsăritul soarelui, să măneci și să te tinzi asupra cetății, și când va ieși el și norodul cel cu el afară la tine, fă-i lui câte va afla mâna ta”.

34. Și s-au sculat Avimeleh și tot norodul cel cu el noaptea, și au pândit Sichima de patru părți.

35. Și au ieșit Gaal, feciorul lui Aved, și au stătut la ușa porții cetății, și s-au sculat Avimeleh și norodul cel cu el din pândiri.

36. Și au văzut Gaal, feciorul lui Aved, pre norod și au zis către Zevul: „Iată, norod să pogoară din vârful munților”. Iară Zevul au zis către el: „Umbra copacilor vezi tu, ca cum ar fi oameni”.

37. Și au adaos Gaal încă a grăi, și au zis: „Iată, norod să pogoară despre mare, țiindu-să de buricul pământului, și o parte vine pre calea stejariului celor ce privesc (a), altă parte vine pre calea șesului Maonenim”.

38. Și au zis către el Zevul: „Unde easte acum gura ta carea zicea: «Cine easte Avimeleh, ca să slujim lui?» Iată, acesta easte norodul, pre carele l-ai defăimat? Ieși, dară, acum și te bate cu el”.

39. Și au ieșit Gaal înaintea bărbaților sichimilor, și s-au bătut cu Avimeleh, și l-au gonit pre el Avimeleh.

40. Și au fugit de fața lui, și mulți au căzut morți până la poarta cetății.

41. Și au șezut Avimeleh în Arima, și Zevul au scos pre Gaal și pre frații lui, ca să nu lăcuiască în Sihem.

42. Și au fost a doaoa zi, au ieșit norodul în țarină, și s-au spus lui Avimeleh.

43. Și și-au luat norodul și l-au împărțit în trei părți, și au străjuit în țarină,

37. (a) În cea veachie nu să află de la a până la sfârșitul stihului.

și au privit, și, iată, norod au ieșit din cetate, și s-au sculat asupra lor, și i-au bătut pre ei.

44. Și Avimeleh și mai-marii cei ce era cu el s-au întins și au stătut la ușa porții cetății, și ceale doao turme s-au răvărsat preste toți cei ce era în țarini și i-au bătut pre ei.

45. Iară Avimeleh toată zioa aceea au dat războiu asupra cetății, și au luat cetatea, și pre norodul cel din ea l-au omorât, și cetatea o au stricat și au presărat preste ea sare.

46. Și, auzind bărbații turnului Sichimului, au intrat toți în țăriia casii făgăduinții lui Vetil Verit.

47. Și s-au spus lui Avimeleh că s-au strâns toți bărbații turnului sichimilor.

48. Și s-au suit Avimeleh în muntele Selmonului, și tot norodul cel cu el, și au luat Avimeleh săcurea în mâna sa și au tăiat o sarcină de leamne, și, rădicându-o, o au pus pre umărul său și au zis cătră norodul cel cu el: „Ce m-ați văzut pre mine făcând curând faceți și voi ca mine”.

49. Și au tăiat și ei fieștecarele o sarcină și, rădicându-o, au mers după Avimeleh și au pus leamnele preste tărie, și au ars țăriia preste ei, și au murit toți bărbații turnului Sichimului, ca la o mie de bărbați, și de muieri.

50. Și s-au dus Avimeleh din Vetil Verit la Tivis, și l-au încungiurat și l-au luat.

51. Și era în mijlocul cetății turn tare, și au fugit acolo toți bărbații și muierile, și toate căpeteniile cetății, și s-au închis acolo și s-au suit în coperișul turnului.

52. Iară Avimeleh au venit până la turn bătându-să, și s-au apropiat la ușa turnului, ca să-l aprinză să arză cu foc.

2 Împăr. 53. Și o muiare au aruncat o frâmtură de
11, 21 piază de rășniță preste capul lui Avimeleh și i-au spart capul.

1 Împăr. 54. Iară Avimeleh îndată au strigat pre sluga,
31, 4 carele purta armele lui, și i-au zis: „Scoate
1 Paral. sabiia ta și mă omoară, ca nu cumva să se
10, 4 zică cândva: «Muiare l-au omorât pre el»”. Și l-au junghiat pre el sluga lui, și au murit.

55. Și, văzând bărbații lui Israil că au murit Avimeleh, fieștecarele s-au dus la casa sa.

56. Și au întors Dumnezeu lui Avimeleh răul care l-au făcut tătâne-său, omorând pre cei șaptezeci de frați ai săi.

57. Și tot răul bărbaților Sihemului l-au întors Dumnezeu în capul lor, și au venit preste ei blăstămul lui Ioatam, fiiului lui Ierovaal.

CAP 10

Tola să rânduiască povățuitoriu; după moartea acestuia, urmează Iair; iară israilteanilor, căzând în închinarea idolilor, să dau în mâna neamurilor streine și amanitea-

CAP 9 ȘI 10

nilor, cărora, după ce s-au pocăit, Dumnezeu le împrumută nemulțămirea, și mai pre urmă li să milostivească.

1. i după Avimeleh s-au sculat, ca să mântuiască pe Israil, Tola feciorul lui Fua, fiiul unchiului lui, bărbat din Isahar, și acesta lăcuia în Samir, în muntele lui Efraim.

2. Și au judecat pre Israil doaozeci și trei de ani, și au murit și s-au îngropat în Samir.

3. Și după el s-au sculat Iair din Galaad, și au judecat pre Israil doaozeci și doi de ani.

4. Și s-au născut lui treizeci și doi de feciori, carii călărea pre treizeci și doi de mânzi de asin, și era mai-mari preste treizeci și doao de cetăți, care le-au chemat satele lui Iair până în zioa aceasta, și sânt acestea în pământul Galaad.

5. Și au murit Iair și s-au îngropat în Camon.

6. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, și au slujit vaalimilor și astarotilor și dumnezăilor Siriei și dumnezăilor Sidonului și dumnezăilor Moavului și dumnezăilor fiilor lui Amon și dumnezăilor neamurilor celor străine, și au părăsât pre Domnul și nu l-au slujit Lui.

7. Și s-au mâniat cu iuțime Domnul pre Israil, și i-au dat pre ei în mâna altor neamuri și în mâna fiilor lui Amon.

8. Carii au năcăjit și au asuprit pre fiii lui Israil în vremea aceea optsprăzece ani, pre toți fiii lui Israil cei dincolo de Iordan, în pământul amoreului, în Galaad.

9. Și au trecut fiii lui Amon Iordanul, ca să bată pre Iuda și pre Veniamin și pre Efraim, și s-au năcăjit fiii lui Israil foarte.

10. Și au strâgat fiii lui Israil cătră Domnul, zicând: „Păcătuit-am înaintea Ta, că am părăsât pre Dumnezeul nostru și am slujit lui Vaalim”.

11. Și au zis Domnul cătră fiii lui Israil: „Au nu eghipteanii și amoreii și fiii lui Amon și Moav, și cei de alt neam,

12. Și sidoneanii și Amalic și Hanaan v-au năcăjit pre voi, și ați strigat cătră Mine, și v-am mântuit pre voi din mâna lor?

13. Și voi M-ați părăsit pre Mine și ați slujit la dumnezăi străini. Pentru aceea, nu voi mai adaoga a vă mântui pre voi.

14. Meargeți și strigați cătră dumnezăii pre carii i-ați ales, ca aceia să vă mântuiască pre voi în vremea năcazului vostru”.

15. Și au zis fiii lui Israil cătră Domnul: „Păcătuit-am, fă Tu cu noi câte-Ți plac Ție, numai întru această vreme ne mântuiaște pre noi”.

16. Și au lăpădat pre dumnezăii cei străini dintră ei, și au slujit Domnului singur, căruia l-au părut rău de năcazurile lor.

17. Iară fiii lui Amon, suindu-să, au tăbărât în Galaad și, adunându-să și fiii lui Israil, au ieșit și au tăbărât în Masifa.

18. Și au zis norodul, boiarii Galaadului, fieștecarele bărbat cătră deaproapele său: „Cine easte bărbatul carele va înceape a să bate cu fiii lui Amon, și va fi mai-mare preste toți cei ce lăcuiesc în Galaad?”

CAP11

leftae, după ce s-au făcut judecătoria, aprinzându- să de Duhul lui Dumnezeu, întâiu să osteaște cu împăratul amoniteanilor; pre carii, după ce-i învinge, după făgăduința fără socoteală făcută, fata sa cea una născută o jertveaște lui Dumnezeu.

1. **N**ară leftae Galaaditeanul era tare întru vârtute, și era el fecior de muiare curvă, carea au născut lui Galaad pe letae.

2. Și muiarea lui Galaad i-au născut lui fii, și, după ce au crescut fiii muierii, au scos pre leftae, zicându-i: „Nu vei moșteni în casa tatălui nostru, că tu ești fecior din muiare curvă”.

3. Și au fugit leftae de la fața fraților săi, și au lăcuit în pământul Tov, și s-au adunat la leftae oameni făcători de rău, și au ieșit cu el.

4. Și au fost după zile când s-au bătut fiii lui Amon cu Israil.

5. Și au fost după ce s-au bătut cu fiii lui Israil, au mers bătrânii Galaadului să ia pre leftae din pământul Tov.

6. Și au zis lui leftae: „Vino și fii noao povățuitoriu mai mare, ca să dăm războiu asupra fiilor lui Amon”.

Facer. 7. Și au zis leftae cătră bătrânii Galaadului:

26, 27

„Au, nu voi m-ați urât și m-ați scos din casa tatălui meu, și m-ați gonit de la voi? Și pentru ce veniți la mine acum, când vă năcăjiți?”

8. Și au zis bătrânii Galaadului către leftae: „Nu așa, ne-am întors acum la tine ca să mergi cu noi, și vom da războiu asupra fiilor lui Amon, și vei fi noao mai mare preste toți cei ce lăcuiesc în Galaad”.

9. Și au zis leftae cătră bărbații Galaadului: „De mă întoarceți pre mine voi, pentru ca să dau războiu asupra fiilor lui Amon, și-i va da pre ei Domnul în mâinile meale, eu să vă fiu voao mai mare”.

10. Și au zis bătrânii Galaadului cătră leftae: „Domnul, Cel ce aude aceastea, El mijlocitoriu și mărturie easte că vom face după cuvântul tău așa”.

11. Și au mers leftae cu bătrânii Galaadului, și l-au pus norodul preste sine cap, și mai mare povățuitoriu, și au grăit leftae toate cuvintele sale înaintea Domnului în Masifa.

12. Și au trimis leftae sol la împăratul

26. (a) În cea veachie să află, în loc de hotarale lui, în-

fiilor lui Amon, zicând: „Ce e mie și ție, că ai venit tu la mine să dai războiu în pământul meu?”

13. Și au răspuns împăratul fiilor lui Amon cătră solii lui leftae: * „Pentru că Israil, când s-au suit din Egipt, au luat pământul meu, de la Arnon până la Iavoc și până la Iordan, și acum întoarce-l cu pace, și mă voi duce”.

*Nume.
21, 24

14. Și s-au întors solii la leftae, și au mai trimis leftae soli la împăratul fiilor lui Amon.

15. Carii au zis lui: „Așa zice leftae: «Nu au luat Israil pământul lui Moav, nici pământul fiilor lui Amon.»

16. Căci, când s-au suit ei din Egipt, au mers Israil prin pustie până la Marea Roșie, și au venit în Cadis.

17.* Și au trimis Israil soli la împăratul Edomului, zicând: ‘Lasă-mă să trec prin pământul tău’. Și nu au ascultat împăratul Edomului, încă și la împăratul lui Moav au trimis, și nu au voit, și au șezut Israil în Cadis.

*Nume.
20, 14

18. Apoi s-au dus în pustie, și au încunjiurat pământul Edomului și pământul lui Moav, și au venit cătră răsăritul soarelui pământului lui Moav, și au tăbărât dincolo de Arnon, și nu au intrat în hotarul lui Moav,* că Arnon easte hotarul lui Moav.

*Nume.
21, 13

19.* Și au trimis Israil soli la Sion, împăratul amoreului, împăratul Esevonului, și au zis Israil cătră el: ‘Lasă-mă să trec prin pământul tău până la locul meu’.

*2 Leage
2, 26
Nume.

20. Și nu au vrut Sion să lasă pre Israil să treacă prin hotarul său, și au adunat Sion tot norodul său, și au tăbărât la Iasa, și au dat războiu cu Israil.

21, 21

21. Și au dat Domnul Dumnezeu lui Israil pre Sion, și pre tot norodul lui în mâna lui Israil, și l-au bătut pre el, și au moștenit Israil tot pământul amoreului, celui ce lăcuia în pământul acela.

22. Și au moștenit tot hotarul amoreului, de la Arnon până la Iavoc, și de la pustie până la Iordan.

23. Și acum, Domnul Dumnezeu lui Israil au rădicat pre amoreul de la fața norodului Său, Israil, și tu vei moșteni pre el.

24.* Au nu câte ț-au dat ție, Hamos, dumnezeul tău, acealea le vei moșteni? Și noi sântem moșteani tuturor, pre carii i-au rădicat Domnul Dumnezeu nostru de la fața noastră, și ni i-au dat moștenire.

*Nume.
21, 29

25.* Și acum, au mai bun ești tu decât Valac, fiiul lui Sepfor, împăratul lui Moav? Carele s-au bătut cu Israil, și nu l-au biruit pre el.

*Nume.
22, 2

26. Când au lăcuit Israil în Esevon, și în hotarale lui (a), și în pământul Aroir, tru featele ei, adecă, orașele de primprejur.

și în hotarale lui, și în toate cetățile ceale de lângă Iordan trei sute de ani, și pentru ce într-atâta vreme nu le-ați scos?

27. Și acum eu nu am greșit ție, și faci cu mine rău, ca să dai războiu asupra mea, Domnul, Cel ce easte judecătoriu, să judece astăzi întră fiii lui Israil și întră fiii lui Amon»”.

28. Și nu au ascultat împăratul fiilor lui Amon de cuvintele lui leftae, care le-au trimis la el.

29. Și Duhul Domnului au fost preste leftae, și încungiurând Galaadul și pre Manasi, au trecut piscul lui Galaad, și de la piscul lui Galaad, dincolo de fiii lui Amon.

30. Și s-au făgăduit leftae făgăduință Domnului, și au zis: „De vei da pre fiii lui Amon în mâna mea.

31. Și va fi, oricarele va ieși din ușile casii meale mai întâiu înaintea mea, când mă voi întoarce cu pace de la fiii lui Amon, aduce-l voi pre el ardere de tot Domnului”.

32. Și au trecut leftae la fiii lui Amon, ca să dea războiu asupra lor, și i-au dat pre ei Domnul în mâna lui.

33. Și i-au bătut pre ei de la Aroir până unde să vine în Semenit, doaozăci de cetăți, și până la viile lui Avel, cu bătaie mare foarte, și s-au înfrânt fiii lui Amon de la fața fiilor lui Israil.

34. Și întorcându-să leftae în Masifa la casa sa, fata lui înainte i-au ieșit lui întră întâmpinare cu tâmpine și cu danțuri, și aceasta era fată una născută a lui iubită, și afară de ea, nici fecior, nici fată nu avea.

35. Și au fost, deaca o au văzut pre ea, și-au rupt hainele sale, și au zis: „Vai de mine, fiica mea, m-ai împiedecat, puiadecă te-ai făcut întră ochii miei, că eu am deșchis gura mea pentru tine cătră Domnul, și nu voi putea să întorc”.

36. Iară ea au zis cătră el: „Deaca ai deșchis gura ta cătră Domnul, fă cu mine după cuvântul care au ieșit din gura ta, pentru care au făcut ție Domnul izbândă din vrăjmașii tăi, din fiii lui Amon”.

37. Și au zis ea cătră tatăl său: „Fă mie lucrul acesta: lasă-mă doao luni să mă duc și să umblu preste munți, ca să-mi plâng feciorii mea, eu și soațele mele”.

38. Și i-au zis ei: „Du-te”. Și o au slobozit pre ea doao luni, și s-au dus ea și soațele ei, și au plâns feciorii sa în munți.

39. Și după ce s-au sfârșit aceale doao luni și s-au întors ea la tatăl său, el au făcut cu ea după cum s-au fost făgăduit, și ea nu au fost cunoscut bărbat.

40. Și s-au făcut obiceaiu întră Israil, de în tot anul să aduna featele lui Israil să plângă pre fata lui leftae Galaaditeanului, patru zile într-un an.

CAP 12

Neamul lui Efraim să scoală asupra lui leftae, și

CAP 11 ȘI 12

au căzut din Efraim la vadurile Iordanului patruzeci și doao de mii, pentru că n-au putut zice acest cuvânt Shivolet, și după moartea lui leftae urmează povățuitori: Avesan, Ailom, Avdon.

1. i s-au adunat fiii lui Efraim, și au venit în Sifina, și au zis cătră leftae: „Pentru ce ai mers a da războiu asupra fiilor lui Amon și nu ne-ai chemat și pre noi să meargem cu tine; casa ta o vom arde preste tine cu foc”.

2. Și au zis cătră ei leftae: „Bărbat de price eram eu, și norodul meu, și fiii lui Amon mă smerea foarte, și v-am strigat pre voi, și nu m-ați mântuit din mâinile lor.

3. Și am văzut că nu era cel ce mântuiaște, și am pus sufletul meu în mâna mea, și am trecut la fiii lui Amon, și i-au dat pre ei Domnul în mâna mea. Și pentru ce v-ați suit la mine în zioa aceasta să dați războiu asupra mea?”

4. Și au adunat leftae pre toți bărbații galaaditeani să se bată cu Efraim, și au bătut bărbații Galaadului pre Efraim, că au zis: „Voi, galaaditeanii, sânteți fugitorii lui Efraim în mijlocul lui Efraim și în mijlocul lui Manasi”.

5. Și au apucat galaaditeanii vadurile Iordanului lui Efraim, și au fost când au zis cei fugiți ai lui Efraim: „Să treacem”, și le-au zis lor bărbații cei din Galaad: „Au dintru a lui Efraim sânteți voi?” Și au zis: „Nu sântem”.

6. Și le-au zis lor: „Ziceți, dară: (Shivolet) spic” (a), și nu au putut bine zice așa, și i-au prins pre ei, și i-au junghiiat la vadurile Iordanului, și au căzut în vremea aceea din Efraim patruzăci și doao de mii.

7. Și au judecat leftae pre Israil șeasă ani, și au murit leftae Galaaditeanul, și s-au îngropat în Galaad, cetatea sa.

8. Și după el au judecat pre Israil Avesan din Vitleem.

9. Și s-au născut lui treizăci de feciori și treizeci de feate, pre care le-au măritat afară, și treizeci de feate de afară au adus muieri feciorilor săi, și au judecat pre Israil șeapte ani.

10. Și au murit Avesan, și s-au îngropat în Vitleem.

11. Și după el au judecat pre Israil Ailom Zavuloneanul zece ani.

12. Și au murit Ailom Zavuloneanul, și s-au îngropat Ailom în pământul lui Zavulon.

13. Și după el au judecat pre Israil Avdon, feciorul lui Elil Faraoniteanul.

14. Și s-au născut lui patruzeci de feciori, și treizeci de feciori ai feciorilor lui, carii încăleca pre șeaptezeci de mânzi de asin, și au judecat pre Israil opt ani.

6. (a) Efraimiteanii nu putea zicea shi, ci zice si, și așa să cunoștea că sânt efraimiteani.

15. Și au murit Avdon, feciorul lui Elii Faratoniteanul, și s-au îngropat în Faraton, în pământul lui Efraim, în muntele lui Amalic (b).

CAP 13

Israilteanii iarăși cad în închinarea idolilor, și să dau filisteilor; să naște Samson, mai înainte vestindu-să de la înger mumii sale, după aceea tătâne-său; după ce să naște, să binecuvântă de la Dumnezeu.

1. i iară au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, și i-au dat pre ei Domnul în mâna filisteilor (a) patruzeci de ani.

2. Și era un bărbat din Saraa, din săminția lui Dan, și numele lui Manoe, și muiarea lui stearpă, și nu naștea.

3. Și îngerul Domnului s-au arătat muierii, și au zis cătră dânsa: „Iată, tu ești stearpă

Facer. și nu ai născut, ci vei lua în pântece și vei 16, 11 naște fiiu.

1 Împăr. 4. Și acum să te păzăști să nu beai vin și 1, 20 beătură bețivă, și să nu mânzi nimic ce easte Luca necurat.

1, 31 5. Că, iată, tu în pântece vei lua și vei naște Numer. fiiu, și* briciu pre capul lui nu să va sui, că

6, 3 sfințit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece, și el va înceape a mântui pre Israil din

*Nume. mâna filisteilor”.

6, 5 6. Și au mers muiarea și au spus bărbatului său, zicând: „Un om a lui Dumnezeu au venit la mine, și chipul lui era ca chipul îngerului lui Dumnezeu, luminat foarte, și l-am întrebat de unde easte, și numele lui nu mi l-au spus.

7. Și mi-au zis: «Iată, tu în pântece vei lua, și vei naște fiiu, și acum să nu beai vin și beătură bețivă, și să nu mânzi nimic ce easte necurat, că sfințit lui Dumnezeu va fi pruncul din pântece, până în zioa morții sale»”.

8. Și s-au rugat Manoe Domnului și au zis: „Întru mine, Doamne, omul lui Dumnezeu pre carele l-ai trimis la noi să vie iarăși și să ne înveață ce să facem pruncului carele se va naște”.

9. Și au ascultat Dumnezeu glasul lui Manoe, și iarăși au venit îngerul lui Dumnezeu la muiare, când ședea ea în țarină, și Manoe, bărbatul ei, nu era cu ea.

10. Și, grăbind muiarea, au alergat și au spus bărbatului său, și au zis cătră el: „Iată, s-au arătat mie omul carele au venit la mine în zioa aceea”.

11. Și s-au sculat Manoe, și au mers după muiarea sa, și au venit la bărbatul acela și au zis lui: „Au tu ești omul carele ai grăit cătră muiare?” Și au zis îngerul: „Eu sânt”.

12. Și au zis Manoe: „Acum, deaca să va plini cuvântul tău, ce trebuie să se facă cu

15. (b) În cea veachie nu să află în pământul lui Efraim.

1. (a) În cea veachie și în cea grecească, în loc de filis-

pruncul și de ce să se ferească?”

13. Și au zis îngerul cătră Manoe: „De toate care am zis muierii să se păzască.

14. Tot ce iasă din viță de vie să nu mănânce, și vin și beătură bețivă să nu bea, și nimica ce easte necurat să nu mănânce, toate câte am poruncit ei să le păzască”.

15. Și au zis Manoe cătră îngerul Domnului: „Rogu-te, dară, să mă ascuți, și-ți vom găti un ied de capre”.

16. Și au zis îngerul Domnului cătră Manoe: „De mă vei opri, nu voiu mânca din pâinile tale, și de vei face ardere de tot, Domnului să o aduci”, că nu au cunoscut Manoe că îngerul Domnului easte el.

17. Și au zis Manoe cătră îngerul Domnului: „Cum easte numele tău? Ca după ce să va plini cuvântul tău să te mărim pre tine”.

18. Și au zis lui îngerul Domnului:* „Pentru ce întrebi numele meu? Și acesta easte minunat”.

*Facer. 32, 29

19. Și au luat Manoe iedul cel de capre și jertva, și le-au adus pre piază Domnului, Celui ce face minunate, și Manoe și muiarea lui privea.

20. Și au fost când s-au supt para jertvenicului spre ceriu, s-au suit și îngerul Domnului cu para jertvenicului; iară Manoe și muiarea lui privea, și au căzut cu fața sa pre pământ.

21. Și nu au mai adaos îngerul Domnului a să arăta lui Manoe și muierii lui. Atunci, au cunoscut Manoe că îngerul Domnului au fost acela.

22. Și au zis Manoe cătră muiarea sa: „Cu moarte vom muri, că am văzut pre Dumnezeu”.

23. Și i-au zis lui muiarea: „De ar fi vrut Dumnezeu să ne omoară pre noi, nu ar fi priimit din mâna noastră ardere de tot și jertvă, și nu ne-ar fi arătat noao toate aceastea, nici în vremea aceasta auzite ne-ar fi făcut noao aceastea”.

24. Și au născut muiarea fecior, și au chemat numele lui Sampson; și au crescut pruncul și l-au blagoslovit pre el Domnul.

25. Și au început Duhul Domnului a petrece împreună cu el în tabăra lui Dan, întră Saraa și întră E[s]taol.

CAP 14

Samson își ia muiare filisteancă, la carea, mergând să o vază, au rupt un leu, într-a cui fălci după aceea, aflând fagur de miare, au luat de la el pildă, carea puindu-o soțiilor sale, aceia o au înțeleș prin muiarea lui Samson.

1. i s-au pogorât Sampson în Tamnata, și au văzut în Tamnata muiare din featele celor de alt neam, și i-au plăcut lui.

2. Și, suindu-să, au spus tătâne-său și mumă-sa, zicând: „Muiare am văzut în Tamtei easte: celor de neam strein.

nata din featele filisteilor, deci luați-o pre ea mie muiare”.

3. Iară tatăl său și mumă-sa i-au zis: „Au, doară, întră featele fraților tăi și în tot norodul tău nu easte muiare? Pentru ce să mergi tu să-ți iai muiare de la cei de alt neam, carii sânt netăiați împregiur?” Și au zis Sampson cătră tatăl său: „Pre aceasta o ia mie, că aceasta au plăcut ochilor miei”.

4. Și tatăl lui și muma lui nu au cunoscut că de la Domnul easte, și izbândă caută el din cei de alt neam, că în vremea aceea cei de alt neam stăpânea pre Israil.

5. Și s-au pogorât Sampson și tatăl lui și muma lui în Tamnata, și venind până la viile Tamnatei, acolo i-au ieșit înainte un puiu de leu răgnind.

6. Și l-au îndreptat preste el Duhul Domnului, și l-au spintecat ca pre un ied din capre, și ca o nimica era în mâinile lui, și nu au spus tătâne-său și mumă-sa ce au făcut.

7. Și s-au pogorât și au grăit muierii, și au plăcut înaintea lui Sampson.

8. Și după vro câteva zile s-au întors să o ia pre dânsa, și s-au abătut să vază stârvul leului, și era roiul de albine în gura leului, și miiare.

9. Și o au luat în mâinile sale, și mergea mâncând, și au mers la tatăl său și la mumă-sa, și le-au dat lor și au mâncat, și nu le-au spus lor că din gura leului au luat miiarea.

10. Și s-au pogorât tatăl lui la muiare, și au făcut acolo Sampson ospăț șapte zile, că așa făcea tinerii.

11. Și au fost temându-să ei de el, i-au rânduit lui treizeci de soții, și aceștia era împreună cu el.

12. Și le-au zis lor Sampson: „O gâcitură voiu pune voao, și de o veți gâci într-aceaste șapte zile ale ospățului, și o veți afla, voiu da voao treizeci de cerșeafuri și treizeci de haine de îmbrăcăminte.

13. Iară de nu mi-o veți putea spune, veți da voi mie treizeci de cerșeafuri și treizeci de haine de îmbrăcăminte”. Iară ei au zis lui: „Pune gâcitura ta, să o auzim”.

14. Și le-au zis lor: „Din cel ce mânâncă au ieșit mâncare, și din cel tare au ieșit dulceață”. Și nu au putut să gâcească gâcitoarea în trei zile.

15. Și au fost în zioa a patra, au zis ei cătră muiarea lui Sampson: „Amăgeaște pre bărbatul tău, și să-ți spuie gâcitoarea, iară de nu vei vrea a face aceasta, te vom arde, și pre tine, și casa tătâne-tău cu foc; au, doară, ca să ne sărăciți pre noi ne-ați chemat?”

16. Și au plâns muiarea lui Sampson cătră dânsul și au zis lui: „Adevărat, m-ai urât și nu mă iubești, că gâcitoarea carea o ai pus fiilor norodului meu nu o spui mie”. Și au zis cătră ea Sampson: „Iată, tătâ-

ne-mieu și mumă-mea nu o am spus, și ție să ți-o spui?”

17. Și au plâns ea lui întră aceale șapte zile de ospăț, și în zioa a șaptea i-au spus ei, că-l supăra pre el, și ea au spus fiilor norodului său.

18. Și i-au zis lui bărbații cetății în zioa a șaptea, mai înainte a apune soarele: „Ce easte mai dulce decât miiarea, și ce easte mai tare decât leul?” Și le-au zis lor Sampson: „De nu ați fi îmblânzit junica mea, nu ați fi aflat gâcitura mea”.

19. Și s-au îndreptat preste el Duhul Domnului, și s-au pogorât în Ascalona, și au bătut acolo treizeci de oameni, și le-au luat hainele lor, și au dat hainele celor ce i-au spus gâcitoarea. Și s-au mâniiat cu iuțime Sampson, și s-au suit în casa tătâne-său; iară muiarea lui Sampson s-au împreunat cu aducătorii nevestii sale, care era lui priatin.

CAP 15

Cu trei sute de vulpi cu făclii legate în coade aprinde Sampson holdele celor de alt neam; și rumpând funiile cu care era legat, ucide o mie de filistei cu o falcă de asin, dintr-a cârnia măsea, ieșind apă, au beut, însătat fiind.

1. i după câteva zile, în zilele seacerii grâului, au mers Sampson să-și vază muiarea sa, și i-au adus ei un ied de capre și au zis: „Voiu să întră la muiarea mea, să mă culc cu dânsa”. Și nu l-au lăsat pre el tatăl ei să între.

2. Și au zis tatăl ei, zicând: „Am zis că urând o ai urât pre ea, și o am dat unuia din priiatinii tăi, iată, sora ei cea mai tinără mai bună easte decât ea, fie, dară, ea a ta în locul aceia”.

3. Și le-au zis lor Sampson: „Nevinovat voiu fi eu acum înaintea celor de alt neam, pentru că voiu face eu lor rău”.

4. Și, ducându-să Sampson, au prins trei sute de vulpi și le-au legat coadă de coadă, și luând făclii au legat câte o făclie întră doao coade.

5. Și, aprinzind făcliile, au slobozit vulpile în holdele celor de alt neam, și le-au ars și holdele ceale săcerate din arie și ceale nesăcerate, și viile și maslinii.

6. Iară cei de alt neam au zis: „Cine au făcut aceasta?” Și au zis: „Sampson, ginerile Tamnateului, pentru că i-au luat muiarea lui și o au dat soției lui”. Și suindu-să cei de alt neam, au ars casa tatălui ei și pre ea cu foc.

7. Și au zis lor Sampson: „De veți face așa cu ea, nu-mi va plăcea, iară izbândă mie despre fieștecările din voi voiu face”.

8. Și i-au bătut pre ei bătaie mare preste pulpă, și preste coapsă, și, pogorându-să de acolo, au lăcuit lângă râu la peștera pietrii Itamului.

9. Și s-au suit cei de alt neam, și

au tăbărat în Iuda și s-au răsfirat în Lehi.

10. Iară bărbații lui Iuda le-au zis lor: „Căci v-ați suit asupra noastră?” Iară cei de alt neam au zis: „Ca să legăm pre Sampson ne-am suit și să-i facem lui precum au făcut și el noao”.

11. Și s-au pogorât din Iuda trei mii de oameni la gura pietrii Itamului și au zis cătră Sampson: „Au nu știi că ne stăpânesc pre noi cei de alt neam? Și căci ai făcut aceasta noao?” Și le-au zis lor Sampson: „Cum mi-au făcut ei mie, așa le-am făcut și eu lor”.

12. Iară ei au zis lui: „Să te legăm am venit noi, și să te dăm în mâinile celor de alt neam”. Iară el le-au zis lor: „Jurați mie că voi nu mă veți omorî, ci mă veți da lor, iară voi nu cumva să mă întâmpinați pre mine”.

13. Și au jurat lui, zicând: „Nu, ci numai te vom lega și te vom da în mâna lor, iară cu moarte nu te vom omorî”. Și l-au legat pre el cu doao funi noao, și l-au dus pre el de la pîiatra aceea.

14. Și venind până la Falcă, cei de alt neam striga de bucurie și au alergat înaintea lui. Iară Duhul Domnului s-au îndreptat preste Sampson, și funile cu care era legate mâinile lui s-au făcut ca niște călți de fața focului, și s-au dezlegat legăturile de pre brațele lui.

15. Și aflând o falcă de asin lăpădată și întinzindu-și mâna, o au luat și au omorât cu ea o mie de bărbați.

16. Și au zis Sampson: „Cu o falcă de asin stângând i-am stâns pre ei, cu o falcă de asin am omorât o mie de bărbați”.

17. Și au fost după ce au încetat a grăi, au aruncat falca din mâna sa și au numit locul acela Ucidere de Falcă (a).

18. Și au însătoșeat foarte, și au strigat cătră Domnul și au zis: „Tu ai dat în mâna robului Tău această mântuire mare, și acum voiu muri de seate și voiu cădea în mâna celor netăiați împregiur”.

19. Și au deschis Dumnezeu rana Fălcii (b), și au ieșit din ea apă și au beut, și s-au întors duhul lui, și s-au răcorit (v), pentru aceea s-au chemat numele locului acela Izvorul celui ce să roagă, care easte în Falcă, până în zioa aceasta.

20. Și au judecat pre Israil, în zilele celor de alt neam, doaozeci de ani.

CAP 16

Sampson, văzindu-l străjile, au dus porțile cetății în vârful muntelui; iară Dalida, de multe ori înceluindu-l, cunoscând pricina tăriei lui, spune la cei de alt neam, și, răzindu-i părul, să batjocorească și să orbească, care mai pre urmă, împreună cu sine, omoară trei mii de filistei.

17. (a) În cea grece. și lati. să află: Rădicarea Fălcia.

19. (b) Adecă, gaora în carea au fost măseaoa;

(v) Grecea.: și au trăit.

9. (a) Adecă, în ce stă tăriia lui.

1. i au mers Sampson în Gaza, și au văzut acolo o muiare curvă, și au intrat la ea.

2. Și s-au dat de știre gazeanilor, zicându-li-să: „Au venit Sampson aici”. Și l-au încungiurat străjuindu-l toată noaptea la poarta cetății, și au tăcut toată noaptea aceea, zicând: „Să așteptăm până ce să va lumina zioa, și-l vom omorî pre el”.

3. Și au dormit Sampson până la miază-noapte, și s-au sculat la miezul nopții, și au prins amândoao ușile porții cetății cu amândoi stâlpii, și, rădicându-le împreună cu zăvorul, le-au pus pre umărul său și le-au dus în vârful muntelui celui de cătră fața Hevronului și le-au pus acolo.

4. Și au fost după aceasta, au iubit pre o muiare din valea lui Sorih, și numele ei era Dalida.

5. Și s-au suit la dânsa boiarii cei de alt neam și au zis cătră dânsa: „Înșeală-l pre el, și vezi în ce stă tăriia lui cea mare, și cum-l vom birui și-l vom lega, ca să-l smerim pre el, și noi, fieștecarele bărbat, vom da ție o mie și o sută de arginți”.

6. Și au zis Dalida cătră Sampson: „Spune-mi, rogu-te, în ce stă tăriia ta cea mare și cu ce te vei lega ca să te smerești”.

7. Iară Sampson i-au zis ei: „De mă vor lega pre mine cu șapte vine umede nestricate voiu slăbi și voiu fi ca unul dintră ceialalți oameni”.

8. Și i-au adus ei boiarii cei de alt neam șapte vine umede nestricate și l-au legat pre el cu eale.

9. Și cei ascunși ai ei ședeau în cămară. Și au zis ea cătră el: „Cei de alt neam vin asupra ta, Sampsoane”. Iară el au rupt vinele ca cum ar rumpe o ață de călți când amirosește ea foc, și s-au cunoscut tăriia lui(a).

10. Și au zis Dalida cătră Sampson: „Vezi că m-ai înșelat și ai grăit cătră mine minciuni, acum, rogu-te, spune-mi cu ce te vei lega?”

11. Iară el au zis cătră ea: „Dacă legând mă vor lega cu funi noao, cu care nimica nu au mai fost legat, atunci voiu slăbi și voiu fi ca și unul dintră ceialalți oameni”.

12. Și au luat Dalida funi noao și au legat cu eale pre Sampson, și au zis cătră el: „Cei de alt neam vin asupra ta, Sampsoane”. Și ascunșii șădea în cămară, iară el au rupt funiile de la brațele sale ca o ață.

13. Și au zis Dalida către Sampson: „Până acum m-ai înșelat și ai grăit cătră mine minciuni? Spune-mi cu ce te vei lega?” Iară el au zis ei: „De vei împleti ceale șapte șuvițe ale capului meu cu tort,

14. Și le vei bate cu cuiu în păreate, atunci eu voiu fi slab, ca și unul dintră ceialalți oameni”. Și l-au adormit pre el Dalida întră genunchii ei, și au fost când dormea el, au luat Dalida ceale șapte șuvițe ale capului lui și le-au împletit cu tort.

15. Și le-au bătut cu cuie în păreate și au zis către el: „Sampsoane, cei de alt neam vin asupra ta”. Iară el, deșteptându-să din somnul său, au scos cuiele cu împletitura din păreate și tortul, și nu s-au cunoscut tăriia lui.

16. Și au zis către el Dalida: „Cum zici că mă iubești pre mine și inima ta nu easte cu mine, iată, a treia oară m-ai înșelat și nu mi-ai spus în ce stă tăriia ta cea mare”.

17. Și au fost supărându-l pre el cu cuvintele ei toată noaptea, și, nedându-i pace, au slăbit sufletul lui până la moarte.

18. Și i-au spus ei toată inima sa și i-au zis ei: „Briciu nu s-au suit pre capul meu, că sfânt a lui Dumnezeu sânt eu din pântecel maicii mele, și, de mă voiu rade, să va depărta de la mine tăriia mea, și voiu slăbi, și voiu voi fi ca și ceialalți oameni”.

19. Și au văzut Dalida că i-au spus ei toată inima sa, și au trimis și au chemat pre boiarii celor de alt neam, zicând: „Suiți-vă încă acum odată, că mi-au spus mie toată inima sa”. Și s-au suit la ea toate domniile celor de alt neam, aducând în mâinile sale argintul.

20. Și l-au adormit pre el întră genunchii săi, și au chemat pre bărbiiariu, și au ras ceale șapte șuvițe de pre capul lui, și au început a să smeri, și s-au depărtat tăriia lui de la el.

21. Și au zis Dalida: „Sampsoane, cei de alt neam vin asupra ta”. Și s-au deșteptat din somnul său și au zis: „Voiu face ca și mai înainte și mă voiu scutura”. Și el nu au cunoscut că Domnul S-au depărtat de la dânsul.

22. Și l-au prins pre el cei de alt neam și i-au scos ochii lui, și l-au adus pre el în Gaza, și l-au legat pre el cu obezi de aramă, și râșnea în casa temniții.

23. Și au început a-i crește părul capului lui, după ce s-au ras.

24. Și boiarii celor de alt neam s-au adunat să jertvească jertvă mare lui Dagon, dumnezeului lor, și să se vesălească, și au zis: „Dat-au Dumnezeu în mâinile noastre pre Sampson, vrăjmașul nostru”.

25. Și, văzându-l pre el norodul, au lăudat pre dumnezăii săi, zicând: „Dat-au dumnezeul nostru în mâna noastră pre vrăjmașul nostru, carele pustii pământul nostru și carele au înmulțit pre răniții noștri”.

26. Și au fost când să vesălea inima lor, au zis: „Chemați pre Sampson din casa temniții, și să joace înaintea noastră”. Și au chemat pre Sampson din temniță, și-și bătea joc de el, și l-au pus întră doi stâlpi.

27. Și au zis Sampson către pruncul carele-l ținea de mână: „Lasă-mă să pipăiu stâl-

33. (b) Stih 33 numai în Biblia cea veachie să află.

5. (a) Și au umplut mâna, adecă, i-au uns mâna.

pii preste care stă întărită casa și să mă razăm de ei”. Și pruncul au făcut așa.

28. Iară casa era plină de bărbați și de muieri, și era acolo toți domniile celor de alt neam, și pre podul căsii ca la vro trei mii de bărbați și de muieri, carii privea când batjocorea pre Sampson.

29. Și au strigat Sampson către Domnul și au zis: „Adonae, Doamne al puterilor, adu-Ți aminte de mine și mă întărește acum îndoit, și această dată, Dumnezeule, ca să izbândesc izbândă de pre cei de alt neam pentru amândoi ochii miei”.

30. Și, proptindu-să Sampson, au îmbrățășat amândoi stâlpii cei din mijloc, pre carii să răzâma casa, pre unul cu dreapta, pre altul cu stânga.

31. „Să moară sufletul meu împreună cu cei de alt neam”. Și, plecându-să cu puteare, și au căzut casa preste domni și preste tot norodul, care era într-însa, și au fost cei morți pre carii i-au omorât Sampson la moartea sa mai mulți decât aceia pre carii i-au omorât în viața sa.

32. Și s-au pogorât frații lui și toată casa tătâne-său și, luându-l pre el, s-au suit și l-au îngropat întră Saraa și întră Estaol, în mormântul lui Manoe, tatălui lui, și acesta au judecat pre Israil doaozeci de ani.

33. Și după Sampson, s-au sculat Emegor, feciorul lui Enan, și au tăiat pre oamenii cei de alt neam, afară de dobitoace, și au mântuit acesta pre Israil (b).

CAP 17

Muma lui Miha i-au făcut cioplit și vărsat de argint și efod și terafin, căruia i-au făcut preot întâiu pre fiul său, după aceea au rânduit pre un levit vitlaenitean.

1. i au fost un om din muntele lui Efraim, anume Miha.

2. Au zis către mumă-sa: „Cei o mie și o sută de arginți care s-au luat de la tine, și ai jurat și ai zis întră urechile mele: «Iată, argintul easte la mine, eu l-am luat»”. Și i-au zis mumă-sa: „Blagoslovit să fii, fiul meu, Domnului”.

3. Și au dat acei o mie și o sută de arginți mumei sale, iară mumă-sa au zis: „Cu sfințenie am sfințit argintul Domnului din mâna mea sângur, ca să fac cioplit și vărsat, și acumu-l dau ție”.

4. Și au dat argintul mumei sale, și au luat mumă-sa doao sute de arginți și i-au dat argintariului, și au făcut din ei cioplit și vărsat, care au fost în casa lui Miha.

5. Carele și besearică lui Dumnezeu au avut în casa sa, și au făcut efod și terafin (a), și au umplut mâna unuia dintru

că le ungea mâna cându-i făcea preoți, sau le umplea mâna de jertve, și așa a umplea mâna easte a-l preoți.

fiii săi, și i-au fost lui preot.

6. Iară în zilele acealea, nu era împărat în Israil, pentru aceea, fieștecarele om, ce să părea drept în ochii lui, aceea făcea.

7. Și au fost un prunc din Vitleemul lui Iuda, din norodul lui Iuda, și acesta era levit și nemernicea acolo.

8. Și au mers omul acela din Vitleemul Iudii să lăcuiască unde va afla odihnă, și au venit până la muntele lui Efraim și până la casa lui Miha, făcându-și calea sa.

9. Și l-au întrebat pre el Miha: „De unde vii?” Iară el au răspuns: „Levit sânt eu din Vitleemul lui Iuda și merg să lăcuiesc unde voi afla odihnă”.

10. Și i-au zis Miha lui: „Șezi cu mine și fii mie părinte și preot, și eu voi da ție zece arginți, într-o zi, și un rând de haine și ceale pentru viața ta”.

11. Și au mers levitul și au început a lăcui lângă omul acela, și s-au făcut prunc lui, ca unul dintru fiii lui.

12. Și au umplut Miha mâna levitului, și s-au făcut lui pruncul preot, și au fost în casa lui Miha.

13. Și au zis Miha: „Acum am cunoscut că au făcut Domnul bine mie, pentru că s-au făcut levitul mie preot”.

CAP18

Din neamul lui Dan trimițând întâiu iscoade să cearce pământul Lesei, după aceea, mergând șeasă sute de ostași, cercându-și moștenire, și luând chipul cel cioplit a Mihei și pre preot, au prins cu putearea cetatea Lesa și au lăcuit acolo.

1. n zilele acealea nu era împărat în Israil, și în zilele acealea neamul lui Dan își cerca moștenire unde să lăcuiască, că până în zilele acealea nu s-au fost venit lui moștenire de ajuns într-o neamurile fiilor lui Israil.

2. Și au trimis fiii lui Dan din noroadele lor cinci bărbați, despre partea lor, foarte tari, din Saraa și din Estaol, ca să vadă pământul și să-l cearce, și au zis către ei: „Meargeți și cercați pământul”. Și au mers până la muntele lui Efraim, până la casa lui Miha, și s-au odihnit ei acolo, în casa lui Miha.

3. Și, cunoscând ei glasul pruncului levitului, s-au abătut acolo și au zis lui: „Cine te-au adus aici? Și ce faci tu aici? Și ce ai tu aici?”

4. Iară el au zis către ei: „Așa și așa mi-au făcut Miha, și m-au năimit, și m-au făcut să fiu lui preot”.

5. Și ei i-au zis lui: „Întreabă tu pre Dumnezeu, să cunoaștem, oare îndreptează El calea noastră pre carea mergem?”

6. Și au zis lor preotul: „Meargeți în pace. Înaintea Domnului easte calea voastră pre carea mergeți”.

7. Și s-au dus acei cinci oameni și au

sosit în Lesa, și au văzut pre norodul cel ce lăcuia într-însa șezind fără de frică, ca și sidoneanii, odihnind fără de grije, cu nime-nă având cuvânt de price pre pământ, moșteani a mari bogății, și departe de la Sidon, și cuvânt nu avea cu Siria.

8. Și s-au întors acei cinci oameni la frații lor, în Saraa și în Estaol, și au zis fraților săi: „Ce ședeți voi?”

9. Și le-au zis: „Sculăți-vă și să ne suim asupra lor, că am văzut pământul, și, iată, easte bun foarte, și voi să ședeți în liniște? Să nu vă leneviți a merge să intrați, ca să moșteniți pământul.

10. Și vă veți sui și veți sosi la norod negătit, și pământul easte larg, că l-au dat Dumnezeu în mâna voastră, loc unde nu easte lipsă de toate lucrurile câte sânt pre pământ”.

11. Și au purces din norodul lui Dan, din Saraa și din Estaol, șease sute de bărbați încinși cu unealte de războiu.

12. Și s-au suit și au tăbărât în Cariatirim, în Iuda, pentru aceea s-au chemat numele locului aceluia Tabăra lui Dan, până în zioa aceasta, iată, dinapoia lui Cariatirim.

13. Și de acolo, au trecut până la muntele lui Efraim și au venit până la casa lui Miha.

14. Și au răspuns cei cinci oameni, carii au fost mers să vadă pământul Lesii, și au zis către frații săi: „Știți că în casele acestea sânt efod și terafin și chip cioplit și vărsat, deci acum să știți ce să faceți”.

15. Și s-au abătut acolo și au intrat în casa pruncului levitului, în casa lui Miha, și s-au închinat lui cu pace.

16. Și cei șease sute de bărbați din fiii lui Dan, încinși cu unealtele lor ceale de războiu, sta la ușile porții.

17. Și s-au suit cei cinci oameni, carii merseasă să iscodească pământul, și, intrând acolo, au luat chipul cel cioplit și efodul și terafinul și chipul cel vărsat; iară preotul sta la ușa porții cu cei șease sute de bărbați încinși cu unealte de războiu.

18. Și aceștia au intrat în casa lui Miha și au luat chipul cel cioplit și efodul și terafinul și chipul cel vărsat; iară preotul au zis către ei: „Ce faceți voi?”

19. Iară ei au zis lui: „Taci, bagă-ți mâna ta în gură, și vino cu noi și vei fi noao tată și preot. Au, doară, mai bine vei fi preot casii unui om, decât să fii tu preot unui neam și unii familii în Israil?”

20. Și s-au veselit inima preotului, și au luat efodul și terafinul și chipul cel cioplit și vărsat, și au intrat în mijlocul norodului.

21. Și s-au întors și s-au dus, și și-au pus marfa și avearea sa cea de cinste înaintea lor.

22. Și, după ce s-au depărtat ei de casa lui Miha, iată, Miha și oamenii carii lăcuia în căsile ceale vecine căsii lui Miha au strigat și i-au ajuns pre fiii lui Dan.

23. Și au strigat cătră fiii lui Dan. Iară fiii lui Dan, întorcându-și fețele sale, au zis cătră Miha: „Ce easte ție că ai strigat?”

24. Și au zis Miha: „Că chipul meu cel cioplit, care mi-am fost făcut mie, ați luat și pre popa, și v-ați dus, și ziceți cătră mine: «Pentru ce strigi?»”

25. Iară fiii lui Dan au zis cătră el: „Să nu să auză glasul tău cu noi, ca nu cumva să vă iasă înainte oameni cu suflet amărât, și să pierzi viața ta și viața casii tale (a)”.

26. Și s-au dus fiii lui Dan pre calea sa și, văzind Miha că sânt mai tari decât sine, s-au întors în casa sa.

27. Și fiii lui Dan, după ce au luat ceale ce au făcut Miha și pre preotul lui, au venit asupra Lesii, preste norodul carele petrecea fără de frică și fără de grije, și i-au bătut pre ei cu ascuțitul sabiei și cetatea o au ars cu foc.

28. Și nu au fost cine să-i mântuiască, că de Sidon era departe, și cuvânt cu nici un om nu avea ei, și aceasta era în valea căsii lui Roav, și au zidit cetatea și au lăcuit într-însa.

29. Și au chemat numele cetății: Dan, pre numele lui Dan, tatălui lor, carele s-au născut lui Israil; iară numele cetății mai înainte era Lesa.

30. Și și-au rădicat și fiii lui Dan chipul cel cioplit, și Ionatan, fiul lui Ghirson, fiul lui Manasi, el și feciorii lui era preoți neamului lui Dan, până la zioa mutării din pământul acela.

31. Și le-au rămas lor chipul cel cioplit, care l-au fost făcut Miha, în toate zilele în care era casa lui Dumnezeu în Silom.

CAP 19

Ducându-și levitul muiarea de la casa părinților ei, aceeași de la gavaoniteani, carii era din neamul lui Veniamin, cu groaznică râvnă trupească s-au omorât; bărbatul ei, în doasprăzeace părți tăindu-i trupul, au trimis la fieștecare neam câte o parte, chemând cealelalte neamuri spre izbândirea negrăitei fărădelegi.

1. i au fost în zilele acealea, când nu era împărat în Israil, un bărbat levit, carele lăcuia în coastele muntelui lui Efraim, carele și-au luat și muiare țiiitoare din Vitleemul lui Iuda.

2. Și s-au mâniat pre el țiiitoarea lui și s-au dus de la el la casa tătâne-său, în Vitleemul lui Iuda, și au fost acolo patru luni de zile.

25. (a) În cea veachie easte: și vei adaoge sufletul

CAP 18 ȘI 19

3. Și s-au sculat bărbatul ei și s-au dus la ea să grăiască ei după inima ei, și să se împace cu ea, și să o întoarcă pre ea iarăși la sine, și, luând cu sine pre pruncul său și o păreachie de asini, au mers până la casa tatălui ei.

4. Și, văzindu-l pre el tatăl featei, au ieșit înaintea lui, și l-au dus pre el socrul său, tatăl featei, înlăuntru, și au șezut cu el trei zile, și au mâncat și au beut, și au dormit acolo.

5. Și au fost în zioa a patra, mânecând de dimineață s-au sculat să meargă, și au zis tatăl featei cătră ginerile său: „Întărește-ți inima ta cu o bucățea de pâine și apoi meargeți”.

6. Și au șezut, și au mâncat amândoi împreună și au beut, și au zis tatăl featei cătră bărbat: „Rogu-te, rămâi aici și să se veselească inima ta”.

7. Și, sculându-să omul să se ducă, nu l-au lăsat socrul lui și, șezind iarăși, au rămas acolo.

8. Și în zioa a cincea, mânecând de dimineață ca să se ducă, au zis tatăl featei: „Întărește, dară, inima ta cu pâine și te gătește până ce să va pleca zioa”. Și au mâncat și au beut amândoi.

9. Și, sculându-să omul să se ducă el și țiiitoarea lui și pruncul lui, i-au zis lui socrul său, tatăl featei: „Iată, s-au plecat zioa spre sară, rămâi aici încă astăzi și mâneți aici, și să se veselească inima ta, și mâne de dimineață veți purcede pre calea voastră și vei merge la lăcașul tău”.

10. Și nu au vrut omul să rămâie și, sculându-să, au purces și au venit până în preajma levusului, acesta easte Ierusalimul, și cu el o păreachie de asini înșălați, și țiiitoarea lui cu dânsul.

11. Și au venit până la Ievus, și zioa să era plecat foarte, și au zis pruncul cătră stăpânul său: „Vino să ne abatem în cetatea aceasta a ievuseului și să mânem într-însa”.

12. Iară stăpânul său au zis cătră el: „Nu ne vom abate în cetate străină, întru carea nu easte dintru fiii lui Israil, ci să treacem până la Gavaa”.

13. Și au zis pruncului său: „Vino, și să ne apropiem la un loc dintru aceastea, și să mânem au în Gavaa, au în Rama”.

14. Și, trecând, au mers; și le-au apus soarele aproape de Gavaa, carea easte întru Veniamin.

15. Și s-au abătut acolo să între să mâie în Gavaa, și au intrat și au șazut în ulița cetății, și nu era om carele să-i priimească în casa sa să mâie.

16. Și, iată, un om bătrân au venit de la lucrurile sale din câmp sara, și omul acesta și el era din muntele lui Efraim și lăcuia în Gavaa; iară oamenii locului era

tău și sufletul casii tale.

fiii lui Veniamin.

17. Și, rădicându-și ochii săi, au văzut pre omul cel călătoriu în ulița cetății, și i-au zis omul cel bătrân: „Unde mergi și de unde vii?”

18. Și i-au răspuns lui: „De la Vitleemul lui Iuda treacem noi, până la coastele muntelui lui Efraim, eu de acolo sânt, și am mers până în Vitleemul lui Iuda, și eu mă duc la casa mea, și nu easte om carele să mă priimească în casă.

19. Și paie și de mâncare asinii noștri au, și pâine și vin am eu, și slujnica ta și pruncul carele easte cu robii tăi de nimica nu avem lipsă”.

20. Și au zis omul cel bătrân: „Pace ție, toată lipsa ta eu o voiu plini, numai în uliță să nu mâi”.

21. Și l-au băgat pre el în casa sa, și au așezat asinii lui, și lor le-au spălat picioarele, și au mâncat și au beut.

22. Și, veselindu-să ei, iată, bărbații cetății, fiii cei fără de leage, au încungiurat casa și au bătut în ușe, și au zis cătră omul cel bătrân, stăpânul căsii:* „Scoate pre omul cel ce au intrat în casa ta, ca să-l cunoaștem pre el”.

*Facer.
19, 5

23. Și au ieșit la ei omul, stăpânul casii, și au zis cătră ei: „Ba, fraților, să nu faceți rău, deaca au intrat omul acesta în casa mea, să nu faceți nebuniia aceasta.

24. Iată, fata mea, fecioară, și țiitoarea lui, scote-le-voiu pre eale afară, și le smeriți pre eale, și le faceți ce e bun înaintea ochilor; iară bărbatului acestuia să nu faceți cuvântul nebuniei aceștia”.

25. Și nevrând oamenii să asculte de el, au luat bărbatul țiitoarea sa și o au scos la ei afară, și o au cunoscut pre ea, și și-au bătut joc de ea toată noaptea până dimineața, și o au slobozit când să lumina de zio.

26. Și au venit muiarea de cătră dimineață, și au căzut la ușa căsii omului unde era bărbatul ei, până s-au luminat.

27. Și după ce s-au luminat dimineața, au deșchis bărbatul ei ușile, ieșind ca să-și meargă calea sa, și, iată, muiarea lui, țiitoarea, căzută lângă ușa căsii, și mâinile ei pre prag.

28. Și au zis cătră ea: „Scoală-te și să meargem”. Și nu au răspuns lui, că au fost moartă, și, luându-o, o au pus pre asin și, sculându-să, s-au dus la casa sa.

29. Și, întrând în casa sa, au luat sabiia și, apucând pre țiitoarea sa, o au împărțit după oasăle ei în doasprăzece părți și le-au trimis la toate neamurile lui Israil.

30. Și au fost, toți cei ce vedea zicea: „Nu s-au făcut, nici s-au văzut așa din zioa de când s-au suit fiii lui Israil din pământul Eghiptului, până în zioa aceasta”. Și au poruncit oamenilor pre carii i-au trimis, zicând: „Acestea să grăiți cătră tot Israilul,

de s-au mai făcut lucru ca acesta, sfătuiți-vă, și grăiți împreună despre lucrul acesta”.

CAP 20

Pentru această nelegiuire oștiindu-să cealelalte neamuri împotriva lui Veniamin, o dată și a doao oară au învins Veniamin, a treia oară, făcând războiu din porunca Domnului, au perit tot neamul lui Veniamin, afară de șease sute de bărbați, carii fugisă la munte.

1. i au ieșit toți fiii lui Israil, și s-au strâns toată adunarea ca un om,* de la Dan până la Versavee, și pământul lui Galaad,

*Osie
9 [10], 9

la Domnul, în Masifa.

2. Și au stătut adunarea tot norodului, toate neamurile lui Israil, întru adunarea norodului lui Dumnezeu, patru sute de mii de bărbați pedestri, carii putea purta arme.

3. Și au auzit fiii lui Veniamin că s-au suit fiii lui Israil în Masifa. Și au zis fiii lui Israil: „Spuneți, unde s-au făcut răutatea aceasta?”

4. Și au răspuns omul levitul, bărbatul muierii ceii moarte, și au zis: „În Gavaa lui Veniamin, am venit eu și țiitoarea mea să mânem.

5. Și s-au sculat asupra mea oamenii cei de la Gavaa, și au încunjurat casa noaptea, și pre mine au vrut să mă omoară; iară pre țiitoarea mea o au smerit, și și-au bătut joc de ea și au murit.

6. Și m-am apucat de țiitoarea mea și o am tăiat în părți, și o am trimis în tot hotarul moștenirii fiilor lui Israil, pentru că au făcut nebunie și păcat ca acesta în Israil.

7. Iată, toți voi, fiii lui Israil, împreună grăiți și vă sfătuiți aici”.

8. Și s-au sculat tot norodul ca un om, zicând: „Nu vom merge nici un om la lăcașul său, și nu ne vom abate om la casa noastră.

9. Și acum acest lucru să facem asupra Gavaaei, să ne suim împotriva ei cu soarte.

10. Ci să luăm zece bărbați dintr-o sută, dintru toate neamurile lui Israil, și o sută dintr-o mie, și o mie din zece mii, să se ia bucate norodului celor ce merg la Gavaa lui Veniamin, ca să-i facă ei după toată nebuniia, carea au făcut ea întru Israil”.

11. Și s-au adunat tot bărbatul lui Israil în cetate ca un om.

12. Și au trimis neamurile lui Israil bărbați la tot neamul lui Veniamin, zicând: „Ce easte răul acesta, care s-au făcut întru voi?”

13. Și acum dați pre oamenii cei fără de leage din Gavaa să-i omorâm pre ei, și să rădicăm răul dintru Israil”. Și nu au vrut fiii lui Veniamin să asculte cuvântul fraților lor, fiilor lui Israil.

14. Și s-au adunat fiii lui Veniamin din cetățile lor, la Gavaa, să iasă la războiu asupra fiilor lui Israil.

15. Și s-au numărat fiii lui Veniamin

din cetățile sale, în zioa aceea, doozeci și cinci de mii de bărbați, carii putea purta sabie, afară de cei ce lăcuia în Gavaa.

16. Carii s-au numărat șapte sute de bărbați aleși din tot norodul cu amândoa mâinile învățați, toți aceștia era prăștiași, zvârlind cu pietri în păr, și nu greșea.

17. Și tot bărbatul lui Israil s-au numărat, afară de fiii lui Veniamin, patru sute de mii de bărbați aleși carii purta sabie, și toți aceștia era bărbați războinici.

18. Și s-au sculat și au venit în Vetil, și au întrebat pre Dumnezeu, și au zis fiii lui Israil: „Cine să va sui cu noi povățuitoriu, ca să se bată cu fiii lui Veniamin?” Și au zis Domnul: „Iuda să va sui povățuitoriu”.

19. Și s-au sculat fiii lui Israil a doao zi și s-au bătut asupra Gavaaei.

20. Și au ieșit tot omul lui Israil la războiu asupra lui Veniamin, și au rânduit împreună tot omul lui Israil războiu asupra Gavaa.

21. Și au ieșit fiii lui Veniamin din cetate și au oborât la pământ în zioa aceea doozeci și doao de mii de bărbați din Israil.

22. Și s-au îmbărbătat bărbații lui Israil, și au adaos a rândui războiu în locul în care s-au fost rânduit în zioa cea dintâiu.

23. Și s-au suit fiii lui Israil, și au plâns înaintea Domnului până seara, și au întrebat pre Domnul, zicând: „Au mai adaoge-vom a ne apropiia la războiu cu Veniamin, fratele nostru?” Și au zis Domnul: „Suiți-vă împotriva lui”.

24. Și s-au apropiat fiii lui Israil cătră fiii lui Veniamin în zioa a doao.

25. Și au ieșit fiii lui Veniamin înaintea lor din Gavaa, într-aceaeși zi, a doao, și au omorât pre pământ din fiii lui Israil încă optsprăzece mii de bărbați, toți aceștia era carii purta sabie.

26. Și s-au suit toți fiii lui Israil și tot norodul, și au venit în Vetil, și au plâns, și au șezut acolo înaintea Domnului, și au ajunat în zioa aceea până seara, și au adus ardere de tot și jertvă de mântuire înaintea Domnului.

27. Și au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, că acolo era sicriul legii Domnului Dumnezeu în zilele acealea.

28. Și Finees, feciorul lui Eleazar, fiului lui Aaron, sta înaintea lui în zilele acealea, și au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, zicând: „Au mai adaoge-voiu încă a ieși la bătaie împotriva fiilor lui Veniamin, fratelui meu? Au înceta-voiu?” Și au zis Domnul: „Suiți-vă, că mâne voiu da pre el în mâna voastră”.

29. Și au pus fiii lui Israil pândiri împregiurul Gavaa.

30. Și s-au suit fiii lui Israil asupra lui Veniamin în zioa a treia, și s-au rânduit

spre Gavaa, ca și odată și altă dată.

31. Și au ieșit fiii lui Veniamin înaintea norodului, și s-au tras afară din cetate, și au început a bate din norod și a răni, ca și mai înainte, întră căile, din care una să suie la Vetil, iară alta să suie la Gavaa, ca la treizeci de bărbați dintru Israil.

32. Și fiii lui Veniamin au zis: „Cad înaintea noastră ca și întâiu”. Iară fiii lui Israil au zis: „Să fugim, ca să-i scoatem afară din cetate la căi”. Și au făcut așa.

33. Și toți bărbații lui Israil s-au sculat din locul său și au tăbărât în Vaal Tamar, și pândirile lui Israil să lupta din locul lor de cătră apusul Gavaaei.

34. Și au venit din preajma Gavaaei zece mii de bărbați aleși din tot Israilul, și bătaia să îngreoa, și ei nu au cunoscut că s-au aprins răul preste ei.

35. Și au înfrânt Domnul pre Veniamin înaintea fiilor lui Israil, și au omorât fiii lui Israil din Veniamin în zioa aceea doozeci și cinci de mii și o sută de bărbați, carii toți purta arme.

36. Și au văzut fiii lui Veniamin că sânt biruiți, și israilteanii au dat loc veniaminiteanilor, că nădăjduia în pândirile care le-au fost pus împotriva Gavaaei.

37. Și s-au pornit pândirile și s-au răvărsat cătră Gavaa, și, ducându-să, au bătut cetatea toată cu ascuțitul sabiei.

38. Și semn era fiilor lui Israil cu pândirile, ca să râdice ei pară de fum din cetate.

39. Și s-au întors israilteanii la războiu, și Veniamin au început a bate, și au rănit dintru a lui Israil ca la vreo treizeci de oameni, că au zis: „Că bătându-să, iară să bat înaintea noastră, ca și cum au fost în războiul cel mai dinainte”.

40. Și semnul cu mult s-au înălțat mai presus de cetate ca un stâlp de fum, și, căutând Veniamin îndărăptul său, au văzut suindu-să fumul din cetate până la ceriu.

41. Iară bărbații lui Israil s-au întors; iară Veniamin s-au spăriiat văzind că asupra lui s-au aprins răul acela.

42. Și s-au abătut dinaintea israilteanilor pre calea pustiei, și au ajuns războiul preste ei, și carii ieșea din cetate, îi omorea pre ei în mijlocul lor.

43. Și au tăiat pre Veniamin, și l-au gonit pre el, și l-au călcat de la Nua, dindărăpt, până la Gavaa (a), cătră răsăritul soarelui.

44. Și au căzut din Veniamin optsprăzece mii de bărbați, toți aceștia bărbați tari.

45. Și ceialalți, văzind, au fugit în

dihnească pe el odihnă, și l-au călcat pre el până în preajma lui Gavaa.

43. (a) În cea veachie să află și aceastea: ca să-l o-

pustie, la pîiatra lui Remnon, și au omorât din ei pre cale cinci mii de bărbați și, ajungându-i pre ei pînă la Gadaam, au omorât dintră ei doao mii de bărbați.

46. Și au fost toți cei ce au căzut din Veniamin doaozeci și cinci de mii de bărbați, carii purta sabie, în zioa aceea toți aceștia bărbați tari.

47. Iară ceialalți, carii au putut scăpa, au fugit în pustie, la pîiatra lui Remnon, șeasă sute de oameni, și au șezut la pîiatra lui Remnon patru luni.

48. Și fiii lui Israil s-au întors la fiii lui Veniamin, și i-au tăiat cu ascuțitul sabiei de la cetate, pre rînd, pînă la dobitoc, și pînă la tot ce s-au aflat în toate cetățile, și cetățile câte s-au aflat le-au ars cu foc.

CAP 21

Să întemeiază neamul lui Veniamin din patru sute de fecioare care li s-au dat de la lăcuiitorii cei tăiați din Iavisul Galaadului, și din ceale răpîte, care juca cu danțuri în Silo.

1. i fiii lui Israil s-au jurat în Masifa, zicând: „Nici unul dintru noi să nu dea fata sa lui Veniamin muiare”.

2. Și s-au dus tot norodul în Vetil, și au șezut acolo pînă seara înaintea lui Dumnezeu, și au rădicat glasul său și au plîns plângere mare.

3. Și au zis: „Pentru ce, Doamne, Dumnezeul lui Israil, s-au făcut aceasta, ca să se strice astăzi în Israil un neam?”

4. Și au fost a doao zi, au mînecat norodul, și au zidit acolo oltariu și au adus ardere de tot și jertvă de mîntuire.

5. Și au zis fiii lui Israil: „Cine nu s-au suit întru această adunare din toate neamurile lui Israil la Domnul?” Că jurămînt mare era împrotiva celui ce nu s-au suit la Domnul în Masifa, zicând: „Cu moarte să moară”.

6. Și le-au părut rău fiilor lui Israil pentru Veniamin, fratele lor, și au zis: „Perit-au astăzi un neam din Israil.

7. Ce vom face celor ce au rămas despre muieri? Că noi ne-am jurat Domnului că nu vom da lor din featele noastre muieri”.

8. Și au zis: „Cine easte din neamurile lui Israil, carele nu s-au suit la Domnul în Masifa?” Și, iată, nu venisă nici un om în tabără, de la Iavisul Galaadului la adunare.

9. Și s-au numărat norodul, și nu era acolo nici un om din cei ce lăcuiesc în Iavisul Galaadului.

10. Și au trimis acolo adunarea doaosprăzece mii de bărbați din fiii puterii, și le-au poruncit lor, zicând: „Meargeți și tăiați pre toți cei ce lăcuiesc în Iavisul Galaadului cu ascuțitul sabii[i], și pre muieri și pre norod.

11. Și acesta easte cuvântul, carele veți face:* pre tot bărbatul și pre toată muiarea carea au cunoscut pat de bărbat să anatemișiți, iară pre fecioare să le țineți”. Și au făcut așa.

*Nume.
31, 17
18

12. Și au aflat în Iavisul Galaadului patru sute de feate fecioare, care nu au cunoscut pat de bărbat, și le-au adus pre eale la tabără în Silom, cea din pămîntul lui Hanaan.

13. Și au trimis toată adunarea, și au grăit cătră fiii lui Veniamin, carii era la pîiatra Remnonului, și i-au chemat pre ei la pace.

14. Și s-au întors Veniamin la fiii lui Israil în vremea aceea și le-au dat lor muieri pre featele care le-au adus vii din Iavisul Galaadului, și le-au plăcut lor așa.

15. Și norodului i-au părut rău pentru Veniamin, căci au făcut Domnul tăiare întru neamurile lui Israil.

16. Și au zis bătrînii adunării: „Ce vom face celor ce au rămas despre fâmei? De vreme ce au perit muierile din Veniamin?”

17. Și au zis: „Moștenirea celor ce au rămas din Veniamin, și să nu pîiară un neam din Israil.

18. Că noi nu vom putea să le dăm lor muieri din featele noastre, că s-au jurat fiii lui Israil, zicând: «Blăstămat să fie cel ce va da muiare lui Veniamin!»”

19. Și au zis: „Iată, sărbătoarea Domnului easte în Silom din zi în zi (a), carea să face de cătră miiazănoaptea Vetilului, unde să desparte calea carea suie de la Vetil la Sihem, și de la răsăritul Levonei”.

20. Și au poruncit fiilor lui Veniamin, zicând: „Meargeți și vă ascundeți în vii.

21. Și când veți vedea că au ieșit featele celor ce lăcuiesc în Silom, jucând cu danțuri, să ieșiți din vii și fieștecarele bărbat să-și răpească șie muiare din featele Silomului, și să meargeți în pămîntul lui Veniamin.

22. Și va fi când vor veni părinții lor au frații lor să se judece la noi, vom zice cătră ei: «Fie-vă milă de ei, că nu le-au răpit după cum easte în războiu, că voi nu le-ați dat lor când s-au rugat de voi, pentru aceea și voi încă ați greșit»”.

23. Și au făcut așa fiii lui Veniamin, și au luat muieri după numărul lor din ceale ce juca, dintru acealea au răpit, și, ducându-să, s-au întors la moștenirea sa, și au dires cetățile, și au șezut într-însele.

24. Și s-au dus de acolo fiii lui Israil în vremea aceea fieștecarele la neamul său și la rudeniia sa, fieștecarele în moșii sa de unde au ieșit.

25. În zilele acealea nu era împărat în Israil, pentru aceea tot omul ce să părea drept înaintea ochilor lui făcea.

19. (a) Adecă, în toți anii.